

[Sri G. Bhuvarahan] [10th November 1965]

60,000 lb. of nylon is thus being distributed under this scheme. Of these, 11,620 lb. of nylon are being distributed to fishermen of Tirunelveli district.

The Federation of Fishermen Co-operatives and some dried fish merchants at Tuticorin are importing foreign made nylon under the Export Incentive Scheme and this nylon is made available by them to the local fishermen.

I am to point out in this connection that in certain centres centres like Karikattukuppam, Covelong, Sathankuppam and Sadras in Chingleput district, the fishermen are against the use of nylon in spite of efforts of the Fisheries Department to introduce the nylon nets in their areas.

Thus, there is no distress among the fishermen in the State in general and in Tirunelveli district in particular due to shortage in supply of nylon yarn.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received two nominations for election to the Board of Industries. As the number of candidates duly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., two, I declare the following two candidates to have been duly elected to the Board of Industries—

1. Sri R. Jeevarathnam.
2. Sri V. R. Nedunchezhiyan.

(2) ELECTION TO THE SENATE OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY

MR. SPEAKER : I have to announce that the following candidates were validly nominated for the election of three members to the Senate of the Annamalai University—

1. Sri K. Parthasarathy.
2. Sri G. Rajaram.
3. Sri K. A. Mathialagan.

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., three, I hereby declare them to have been duly elected to the Senate of the Annamalai University.

IV.—GOVERNMENT BILLS

(1) THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965.

THE HON. SRI M BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move for leave to introduce the Madras University (Amendment) Bill, 1965.

10th November 1965]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras University (Amendment) Bill, 1965 ”.

The motion was put and carried, and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS LAND REVENUE AND WATER-CESS (SURCHARGE) BILL, 1965 (L.A. BILL No. 30 OF 1965)—cont.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, நிலவரி நீர்வரி கட்டுதல் பற்றிய வரி மசோதா கனம் அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு விடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பொது மக்களுடைய கருத்துரைக்குவிட வேண்டுமென்ற ஒரு திருத்தத்தையும், பொறுக்குக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற மற்றொரு திருத்தத்தையும் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். நாட்டின் நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டி வரி விதிக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது என்றாலும் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் மீது வரி விதிப்பது, எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடி நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கும், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் கூடுதலான நிதி தேவைப்படுகிறது என்ற முறையில் வரிப் பிரேரணைகள் நான்கு வகைகளில் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சாரக் கட்டணங்களின் உயர்வு மூலமாகவும், மசல் ஆயில் எண்ணெய்களின் மீது வரி போடுவதன் மூலமாகவும் நிதி திரட்டும் முயற்சிக்கு பொதுவாக சிலபல திருத்தங்கள் செய்து ஏற்றுக்கொள்ள சம்மதித்தோம்; அவற்றை அடியோடு மறுக்கவில்லை. அவைகள் எல்லாம் பொதுமக்களுடைய நிலைகளைப் பாதிக்கும் என்றாலும்கூட, நெருக்கடி நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக அவை எல்லாம் இருந்துகிடைக்க வேண்டியவைகளாக அமைந்திருக்கின்றன, என்ற அளவுக்குத்தான் அவைகள் வரவேற்கப்பட்டன. ஆனால், இந்த நிலவரி, நீர்வரி இவைகளைப் பொறுத்த வரையில், இது தாங்கமுடியாத நிலையில் இருக்கின்ற ஒன்று; தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆகவே, அரசினர் இதன்மூலம் எதிர்பார்க்கின்ற நிதியை உழவர் பெருங்குடி மக்கள், கிராமத்திலே இருக்கின்ற பொது மக்கள் இவர்கள் மூலம் பெறுகின்ற நிலையைத் தவிர்த்து, வேறு பல வகைகளிலே திரட்டுவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா அடியோடு கைவிடப்படவேண்டும். இங்கே பலரும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அத்தனைபேர்களும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலரும் எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்தை அறிந்தால், இந்த மசோதாவை அடியோடு கைவிடவேண்டுமென்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th November 1965]

கருத்தைத்தான் அரசு கொள்ள முடியும். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த மசோதாவைக் கைவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லையென்றாலும், இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் உழவர் பெருங்குடி மக்களை, கிராம மக்களைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலவரியும் நீர்வரியும் 1963-ஆம் ஆண்டிலே ஓரளவு உயர்த்தப் பெற்றது. உயர்த்தப்படவேண்டுமென்ற கருத்து அப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது, அதை பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட வேண்டுமென்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டு. அதன் பிறகு அது பொறுக்குக் குழுவுக்குவிடப்பட்டு, பொறுக்குக் குழு தெரிவித்த யோசனையின் பேரில்தான் அப்பொழுது அந்த மசோதா வந்தது. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முதன்முறையாக 1963-ஆம் ஆண்டிலே அந்த மசோதா வந்தபோதிலும்கூட இந்த மன்றத்திலே உள்ள பலரும் அப்பொழுது அதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே அந்த மசோதா தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்ற வகை யிலே அதை எதிர்த்திருக்கிறார்களென்றால், 1963-ஆம் ஆண்டைவிட 1965-ஆம் ஆண்டு உழவர் பெருங்குடி மக்கள், கிராம மக்கள், இவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

பாதுகாப்பு முயற்சிக்கும், திட்ட வளர்ச்சிக்கும் நிதி தேவைப் படுகிறது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிடப்பட்ட மற்றைய வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் சிலபல திருத்தங்களை எடுத்துச் சொன்னாலும், இந்த வரியைப் பொறுத்தவரையில், இது பெருமளவுக்கு பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். 1962-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால், நிலவரி, நீர்வரி இவைகள் எல்லாம் கூடுதலாக்கப்படுவதற்கு முன்பு, தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி 20 ரூபாய் வரி செலுத்தி வந்தார்கள். பிறகு 1963-ம் ஆண்டிலே கூடுதலாக வரி விதித்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் எக்கர் ஒன்றுக்கு 29 ரூபாய் என்ற அளவில் வரி செலுத்தவேண்டிய நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது அரசினர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவைப் பார்க்கிறபொழுது, அவர்கள் இன்னும் 25 சதவிகிதம் கூடுதலாக வரி செலுத்த வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அதாவது 34 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். 1963-ம் ஆண்டிலே 20 ரூபாய் வரி செலுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் 1963-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு 29 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய நிலைக்கு உள்ளாகி, இப்பொழுது—இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொண்டால்—34 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மொத்தமாகப் பார்த்தால் எக்கர் ஒன்றுக்கு 14 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டிய நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1963-ம் ஆண்டிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டபொழுது, இது உழவர்பெருங்குடி மக்கள், கிராம மக்கள் ஆகியோரைப் பாதிக்கக்கூடியது என்ற கருத்து அப்பொழுதே தெரிவிக்கப்பட்ட

10th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

டிருக்கிறது. அதைவிட இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலை இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு விலைவாசிகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. உழவர் பெருங்குடி மக்களைப் பொறுத்த வரையிலும், அவர்களுடைய வரவினங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவைகள் செலவினங்களின் விகிதாசார அளவில் வளர்ந்ததாகவும் தெரியவில்லை.

அது மாத்திரமல்ல, பருவநிலையும் மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. பருவ மழை பெய்யாத காரணத்தால், நீர்த்தேக்கங்களிலே நீர் இல்லை. நீர்ப்பாசனம் குறைந்துவிட்டது. விளைவு என்ன ஆகுமோ என்ற அச்சத்திலே, உழவர் பெருங் குடி மக்கள் கிராம மக்கள், எல்லோரும் தண்டாடிச் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆண்டு அவர்களுடைய வருமானம் போதுமான அளவுக்கு அமைய முடியாது என்ற அச்சம் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் காலமும் கெடுதலாக அமைந்திருக்கிறது. செலவினங்களும் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. செலவினங்கள் இப்போதைவிட அதிகமாக இல்லாத நிலையிலேயே இதுபோன்ற மசோதா எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் இப்பொழுது 25 சத விகிதம் அளவுக்கு நிலவரி, நீர்வரி இவைகளை ஏற்றுவது என்றால், இன்னும் அதிகமான அளவில் உழவர் பெருங் குடி மக்கள் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, இந்த வரி தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதைப்பற்றித் தெளிவாக ஆராயும்பொருட்டு, இதைப் பொது மக்களுடைய பரிசீலனைக்கோ அல்லது பொறுக்குக் குழுவுக்கோ விட்டு அவர்கள் இதிலுள்ள சாதக பாதகங்களை யெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவு செய்வதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை விவசாயிகள் கூறுவதைப்போல், 1963 ஆம் ஆண்டிலே ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 14 கலம் விளைகிறது என்றால், 160 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் எந்த விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அந்த விலையின் அடிப்படையில் பார்த்தால், ரூபாய் 220 க்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே, வருமானம் அதிகமாகியிருக்கிறது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குக் கூடுதலாக வரி விதிக்கலாம் என்ற நோக்கத்தையுடையதாக இது அமைந்து இருக்கிறது. வரி 14 சத விகிதம் ஏற்றப்படுகிறது என்றால், வருமானம் 10 சத விகிதம் அல்லது 11 சத விகிதம் என்ற அளவுக்குத்தான் ஏறியிருக்கிறது. எனவே, செலவினத்தின் விகிதாசாரத்தைக் காட்டிலும், வரவினத்தின் விகிதாசார அளவு குறைவாக இருக்கிறது.

இது மட்டுமல்லாமல், வாழ்க்கைச் செலவினங்களும் அதிகமாகியிருக்கின்ற தன்மையில் உழவர் பெருங்குடி மக்களும், கிராமத்திலே வாழ்க்கை நடத்துகின்ற மக்களும் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். 1963-ஆம் ஆண்டைவிட, 1965-ஆம் ஆண்டில் வேறு பல செலவினங்களும் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. உழவரின்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th November 1965]

வருமானமும் அடிக்கடி விரிவடையும் என்று எதிர்பார்ப்பதற் கில்லை. அவர்களுடைய வருமானம் எல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவிலேதான் இருக்கும். அத்துடன், எதிர்பாராத நிலையில், பருவ நிலையும் நெருக்கடியாகி இருக்கிறது. எனவே அரசு இந்த வரியின் மூலம் திரட்ட எண்ணுகின்ற நிதியை, வேறு வழிகளிலே திரட்டுவதற்கான வழிவகைகளைக் கானவேண்டுமென்பதையும், இந்த வரியைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்பதையும் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1959-60 ஆம் ஆண்டிலே நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய நிலைமைகளைப்பற்றியும், உழவர் பெருங்குடி மக்களுடைய நிலைமை களைப்பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்த்து தொழில் துட்பப் பொருளா தாரக் குழு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவி னுடைய தலைவர் திரு. பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் அரசுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற அறிக்கையில், இதைப் பற்றித் தெளிவுபட எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 1962-ஆம் ஆண்டு நிலைமை மிக மோசமாக இருந்தது, குறைந்த வருமானம் பெறக்கூடிய நிலையில் தான் உழவர் பெருங்குடி மக்களும், கிராமத்து மக்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரிகளைப் போடக் கூடாது, அப்படியே போட்டாலும் கூடியவரை வரியைத் தாங்கக் கூடிய சக்தியுள்ளவர்களுக்கும், அதிகமான நிலம் வைத் திருக்கின்றவர்களுக்கும் தான் போடவேண்டும், ஐந்து ஏக்கர் நிலத்திற்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்மீது வரி போடக் கூடாது என்று தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவருடைய அறிக்கையின்படி பார்த்தால், 1960-ம் ஆண்டு நிலைமை மோசமாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆண்டை விட இப்பொழுது 1965-ஆம் ஆண்டில் இன்னும் நிலைமை மோசமாகி யிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். வரியின் மூலம் நிதி திரட்ட வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற போதெல்லாம் கிராம மக் கள், உழவர் பெருங்குடி மக்கள் இவர்களிடம் நிலவரி, நீர்வரி இவை களின்மூலம் நிதி திரட்டலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் அரசு பணியாற்றுகிறது என்றும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

In many ways, the central problem of state finances is to tap the rural sector, on which Union taxation is found to impinge but lightly. However, it must be remembered that the ability of this sector to contribute additional revenue at the existing low level of incomes is limited and that any increase in its contri bution can be expected only out of the additional income that is expected to be generated from the development of agriculture. Any tax measure adopted in the future should allow for a rise in the overall level of consumption in the sector.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வருமானத்தைப் பெருக்கிவிட்டு, அவர்கள் வரிபோட் டால் தாங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை வந்தபிறகு, திட்டத்தின் வளர்ச்சியின் மூலம் அவர்களுடைய வருமானம்

10th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெருகியிருக்கிறது, அவர்கள் வரி கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, வரி போடலாமே தவிர, இப்பொழுது குறைந்த அளவு வருமானம்தான் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதால் வரி போடக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"A considerable proportion of rural consumption is outside the pale of the cash economy and such consumption is beyond the reach of the sales-tax. Therefore, it is necessary to retain and improve the system of land revenue, though this source of revenue is often attacked as an unjust and rigid form of taxation."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர எதிர் காலத்திலே இந்தத் தரப்பினர் மீது வரி போடுவது என்றாலும்கூட அவர்களுடைய வருமானம் போதுமான அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியே அரி போடுவதாக இருந்தாலும், ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலம் உடையவர்களுக்குப் படிப்படியாக உயர்ந்து செல்லும் முறையில் வரி விதிக்க வேண்டுமே அல்லாமல், எல்லோருக்கும் ஒரு விதமான வரி விதிப்பு முறையை மேற்கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்துரையையும் வழங்கியுள்ளார்.

"An alternative that avoids some of the drawbacks of wholesale resettlement consists in the levy of a progressive surcharge on land revenue in respect of larger holdings, say, holdings above five acres."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அடிக்கடி இந்தத் துறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு வரியைச் சமத்துவதன் மூலம் அவர்கள் தாக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய கையிலே பொருளாதார வசதி இருந்து வரி செலுத்தக் கூடிய நிலைமை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இவர்கள்மீது வரி போடுவதில் மிக மிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதை டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் 1960-ம் ஆண்டிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1960-ம் ஆண்டிலேயே உழவர் பெருங்குடி மக்கள் வரியைச் செலுத்த முடியாதவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்றால், 1965-ம் ஆண்டிலே பல்வேறு நெருக்கடி நிலைமையில், நாட்டு நெருக்கடியின் காரணமாகப் பல்வேறு குழ் நிலைகளைத் தாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிற உழவர் பெருங்குடி மக்களால் எவ்வாறு புதிய புதிய வரிகளைக் கட்ட முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நிலத்தின் விலை உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் வரி செலுத்துகிற வாய்ப்பைப் பெற முடியும் என்ற ஒரு காரணத்தைக் கூறுகிறார்கள். நிலத்தின் விலை உயருகிறது என்றால் நிலத்தை விற்று, விற்று வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் நிலைமை இந்தத் துறையிலே இல்லை. ஒரு காரை ஆரூர்பத்திற்கு வாங்கி எட்டா யிரத்திற்கு விற்றிருக்கிறார்கள்; பத்தாயிரத்திற்கு வாங்கி பன்னிரண்டா யிரத்திற்கு விற்றிருக்கிறார்கள். பதினாறாயிரத்திற்கு வாங்கி இருபத்தி மூன்றுாயிரத்திற்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி லாபம் சம்பாதிக்கிற ஒன்றாக நிலத்தைப் பொறுத்து இல்லை. விவசாயிகள் நிலத்தை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th November 1965]

அடிக்கடி விற்கவும் வாங்கவும் முன் வர மாட்டார்கள். அவர்கள் தான், தன்னுடைய பரம்பரை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நிலத்தை உழுது உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆகவே, நிலத்தின் விலை உயருகிற காரணமாக அவர்களுடைய பொருளாதாரம் ஏறிவிட்டது என்று கூற முடியாது. கடன் வாங்குவதற்கு வேண்டுமென்றால், நிலத்தை ஒத்தி வைத்து, அடகு வைத்துக் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், இந்த நிலத்தில் விலை உயர்வு சாதகமாக இருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு நிலவரி போட்டே தீர வேண்டுமென்றால் அதற்கும் திரு. பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“There is no justification in terms of equity or of revenue for revising the tax payable by the very small holders. On the other hand, very large holdings will be abolished by land reforms that are expected to be implemented soon. Thus we are left with the group of landholders, whose holdings range between, say, 5 and 30 (or 40) acres. It is recommended that a surcharge on land revenue should be introduced, which would be payable by this group of landholders and would be progressive in relation to the size of the holdings.”

அப்படியே நிலவரி போட வேண்டிய நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டாலும்கூட, ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு, விகிதாசார அடிப்படையில் அதிகமான நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு நில வரியைப் போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்.

“There is no justification in terms of equity or of revenue for revising the tax payable by the very small holders.”

ஆகவே, குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, குறைந்த வருமானம் உள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிலவரி, தண்ணீர் தீர்வை அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு போடுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும், இதைப் பரிசீலனை செய்யும் அளவிலாவது பொதுமக்கள் கருத்தை அறிந்தோ அல்லது பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பிப் பரிசீலனை செய்தோ முடிவு எடுக்கவேண்டும். 1963-ம் ஆண்டிலே இது போன்ற வரி விதிப்பு மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பிப் பரிசீலனை செய்ததன் காரணமாக, அரசாங்கம் நிர்ணயித்த வரியின் விகிதாசாரத்தைக் குறைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு இப்போது அனுப்பினால் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்புக்கூட ஏற்படலாம். இப்போது நிலைமை சரியாக இல்லை என்று வற்புரை வரி மசோதாவை ஏகோபித்த எண்ணத்துடன் வாபஸ் பெற்றோம். இந்த வரியிலிருந்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய 1½ கோடி ரூபாயை வேறு பல வழிகளில் பெற முடியும். நில வரித் துறையிலே வரி போட்டு அதன் மூலம் அதிகமாக வசூலிக்க வாய்ப்பு இல்லாத நிலையிலே வேறு எந்தெந்த வகையில் வரி போடலாம் என்று தொழில் நுட்ப பொருளாதாரக் கழகத்தின் ஆய்விலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ‘புதிய புதிய தொழில்களை நடத்துவதன்

10th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மூலம் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பஸ்களை மேலும் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலம் ஓரளவு வருமானத்தைப் பெருக்க முயற்சி செய்யலாம். வேறு பல வாகன வசதிகள் ஆகியவற்றுக்குப் போடுகிற வரியை ஏற்று வதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்க வசதி செய்யலாம். பெரிய பெரிய ரெஸ்டாரெண்டுகள், லாட்ஜிங்ஸ் வைத்திருக்கிறவர்கள், ஹோட்டல் நடத்துகிறவர்கள் ஆகியோருக்கு வரி போடுவதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கலாம். ஆனால் இந்த நிலவரியைப் பொறுத்தவரை, தண்ணீர்த் தேவையைப் பொறுத்தவரை இப்போதே தாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் குறைப்பதற்கு முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்' என்று டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"All in all, the total receipts from State enterprises are not considerable."

அரசாங்கம் தொழில் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்தால் இயலாத நிலைதான் இருக்கிறது.

"Further nationalisation of passenger transport may bring in some extra revenue."

"மேலும் கொஞ்சம் பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலந்தான் வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்".

இந்த இனத்தின் மூலந்தான் பெற வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் கனம் உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போல் உச்ச வரம்புக்கு உட்படாத 8 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் மீதும், தாங்கக் கூடியவர்கள் மீதும் இந்த வரியைப் போடலாம். இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலமாக மடங்கள் போன்றவைகளின் வாழ்வு கொட்டு விடாது, ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதி விலக்குத் தரவேண்டும். கனம் உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் பேசும்போது கூட, யாரிடத்தில் நிலம் இருக்கிறது, சிறிய பிராசுதார்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள், பெரிய பிராசுதார்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரிந்த அவர்கள்கூட, 'சோதாரண உழவர் பெருங்குடி மக்களை இந்த வரி பாதிக்காது, பெரிய பிராசுதார்களைத்தான் பாதிக்கும்' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் வாடும் இடங்களைச் சுற்று திருப்பனந்தான் மடம் திருவாடுதுறை மடம் போன்ற மடங்கள் இருப்பதால் அங்கு சிறிய அளவில் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்ற அளவில் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய உழவர்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம், வாழ்க்கையை ஈடேற்றுவதற்குப் பெருஞ் செலவழிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலைமை, நிலத்தையே நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமானதுதான். அதுவும் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டால் 60 பங்கு குத்தகைகாரருக்குப் போக 40 பங்கை வைத்துக் கொண்டு வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் எராளமாக இருக்கிறார்கள் என்று மிக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th November 1965]

அதிகமான அளவுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்கூட நிலத்தின் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு இல்லையென்று வேறு பல முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டு தொழிந்துறையை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையே இருக்குமானால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும்? ஆகவே, சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போதுள்ள நிலைமை மிக நெருக்கடியாக இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்கள் மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லையென்று சொன்னார்கள். தூற்று இருபது அடி, தூற்று முப்பது அடி தண்ணீர் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் 22 அடி, 23 அடிதான் இருக்கிறது. அடுத்த மே மாதம் வரை தண்ணீர் விடுவது பருவ மழையைப் பொறுத்திருக்கிறது. பல நீர்த்தேக்கங்களில் போதிய தண்ணீர் இல்லை. கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கம் ஒன்றுதான் கொஞ்சம் சமாளிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது. உழுது விதை விதைத்துவிட்டு, அறுவடைக் காலம் வரை தாங்குமா என்ற அளவுக்கு வருந்தத்தக்க நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்.

10-00 a.m. அப்படியே இந்த வரி கொண்டு வருவது என்றாலும் அதற்கு இது நேரம் இல்லை. இது தண்ணீர் இல்லாத நேரம், இது பருவம் கெட்டிருக்கிற நேரம், இது பாதுகாப்பிற்காகப் பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டிய நேரம், இது வேறு பல நெருக்கடிகளுக்கு ஆளாக வேண்டிய நேரம். விற்பனை வரி உயர்வு வரப்போகிறது. அதன் மூலம் பண்டங்களின் விலையை ஓரளவு ஏற்றத்தான் போகிறார்கள். அதுவும் உழவர் பெருங்குடி மக்களை, ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானம் உள்ளவர்களை, நிரந்தரமான வருமானம் இல்லாதவர்களை அது பாதிக்கத்தான் போகிறது. ஆக, எல்லாச் சூழ்நிலைகளையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது வேறு வகையில் இந்த வரியைக் கொண்டு வரலாம். நிதி தேவை இல்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. எட்டரை கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலவு இல்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. பின்சாரக் கட்டணத்தைப் பற்றி சில பல திருத்தங்கள் சொன்னோமேதவிர, வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பெட்ரோல் வரி, டீஸல் வரி என்பது குறிப்பிட்டவர்களை மட்டும் பாதிக்கக் கூடியது. அதைக்கூட இந்த மன்றம் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், இந்த வரி இருக்கிறதே இது தாங்க முடியாது இருப்பதால் இதைக் கொண்டுவர இது நேரம் இல்லை. ஆகவே, இந்த வரியைப் போடாத அளவிற்குத் தகுந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சரவையை நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் சாதக பாதகங்களை அறிந்து அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து மீண்டும் உட்கார்ந்து எந்த அளவிற்குக் கூட்டலாம், இதில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்ய முடியுமா என்று கண்டு ஆராய இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதால்கூட ஆலோசனை செய்ய முடியும். எனவே திருத்தத்தை ஏற்று தீர ஆலோசித்துப் பார்க்கலாம் என்ற முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வணக்கம்.

10th November 1965]

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, if the Chair permits me I shall speak on the Bill.

MR. SPEAKER: During the question-hour the hon. Member was here and he could have given his name then.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, we have adopted a convention in this House that after the hon. the Leader of the Opposition speaks, only the Government reply.

MR. SPEAKER: Yes, now the Hon. the Chief Minister will speak.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய சக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்திற்கு, விடை அளிப்பதற்கு முன்பு நான் சில கருத்துக்களை சில விளக்கங்களைக்கூற விரும்புகிறேன். நேற்று முன் தினம் நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது நான் இந்த மன்றத்தில் இருக்கமுடியவில்லை. இந்த நில வரியை ஒட்டுமொத்தமாக 25 சதவிகிதம் உயர்த்துவது பற்றி இந்த மசோதா இந்த நேரத்தில் கொண்டு வரப்படவேண்டியிருக்கிறது என்பது பற்றி நான் நிதிநிலைமை பற்றி ஒரு அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்தபோது கருக்கமாக விளக்கியிருக்கிறேன். நெருக்கடி நிலையையொட்டித்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால், இதற்கு முன்பு இந்த மன்றம் நிறைவேற்றிய மசோதா மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தும் மசோதா, அதைப் பொறுத்தமட்டில் முன்பே ஓரளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்பது பல காரணங்களை ஒட்டி அரசாங்கம் கருதி வந்த விஷயம்; முடிவு செய்த விஷயம். அவ்வாறே அதை உயர்த்துவதில்கூட இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்ததுபோல், சில ஆண்டுகளாகவே மத்திய அரசாங்கம் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கிற மின்சக்திக்குள்ள விகிதம் ஒரு யூனிட்டிற்கு 9 பைசாவிற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று விதித்திருந்தார்கள். வேறு மாநிலங்களில் 12 பைசா, 15 பைசா என்றிருந்தபோதிலும் நாம் குறைவாகவே வைத்துக் கொண்டிருந்தோம். ஒரு பக்கத்தில் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு உலக பாங்க் போன்ற ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து நாம் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. கடன் இல்லாமல் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. கடன் கொடுக்கிற உலக பாங்க் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் இவ்வளவு தூரம் வட்டி கட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். மொத்தத்தில் விவசாயத்திற்கு நாம் குறைந்த கட்டணமாகவே வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறோம். இதை உயர்த்தியபோதிலும் அது சப்ளிடைஸ்தான். மின்சார உற்பத்திச் செலவைப் பார்த்தால்—கஷ்டம் இல்லாமல் வாயம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று இல்லை. வாயம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டார் கருதுவார்கள், மற்றவர்களும் வற்புறுத்துவார்கள்—ஆனால், விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படுவது, இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும் 9 பைசா 9¼ பைசா தான் தேறும். அப்படியும் கூட 14 பைசா ஆகிறது விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கிற மின்சாரச் செலவு. அந்த அளவில், 4½ பைசா

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

வீற்கு மேல் சப்ஸிடைஸ்ட் செய்ததான் விவசாயிகளுக்கு நாம் மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். ஆகவே முன்பே இந்த அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கம் யோசித்த விஷயம்தான்.

ஆனால், நில வரி உயர்வு அவ்வாறு அல்ல. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலையில் நாம் என்ன செய்யவேண்டும், எவ்வளவு தூரம் திட்டங்களைத் தள்ளிப் போடலாம், எவ்வளவு தூரம் செலவினங்களைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து தவிர்க்கக் கூடாத செலவினங்களைச் செய்வதற்கு, எந்தெந்த இனங்களில் வருவாய் கிடைக்கிறது என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து தவிர்க்கக் கூடாத வகையில்தான் இந்த நெருக்கடி நிலையையொட்டி இந்த நிலவரி உயர்வு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் பாதுகாப்பிற்காகப் பெரும் அளவில் செலவினங்களுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டிய ஒரு நிமித்தம் ஏற்பட்டிருப்பதால், மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய உதவி, திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள கொடுக்கக்கூடிய உதவி, பெருமளவிற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முன்பே தெரிவித்தேன். அதோடு நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து வரும் தொகை கணிசமான அளவிற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் தவிர்க்கக் கூடாத செலவினங்களும் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்தில் சிக்கன முறையைக் கையாள்வதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். அதை ஓரளவு கடைப் பிடிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதோடு வேறு சில செலவினங்களையும் தள்ளிப் போட்டிருக்கிறோம். பெரிய கட்டடங்கள் கட்டுவது, திட்டத்திற்கு உட்படாத செலவினங்கள் உள்ள சில திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டுதான் வருகிறோம். ஆனால், தவிர்க்கக் கூடாத வகையில் சில செலவினங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றை எந்த வகையில் சமாளிப்பது என்று யோசித்துத்தான் சில உயர்வுகள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. விற்பனை வரி உயர்வு வரப் போகிறது. மசோதா சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பெட்ரோல், டீஸல் வரி உயர்வு, நில வரி உயர்வு எல்லாம் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நெருக்கடி நிலையை யொட்டி இவ்வாறு நில வரியை உயர்த்த முன்வந்திருக்கிறோம் என்றால், நெருக்கடியை இந்த அரசாங்கம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது, தங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்கு பயன் படுத்திக்கொள்கிறது என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைப்பார்களேயானால், அது முற்றிலும் தவறு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதில் தான் நாம் எல்லோரும் அக்கரை கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, நெருக்கடி வந்துவிட்டது, அதை எவ்வாறு பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்குச் சிறிதுகூட இல்லை. அப்படி தவறுதலான எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள் என்றால் அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு மேலும் அதிக வரியைச் சுமத்த அவ்வளவு தெரியாததனமாக அரசாங்கம் இல்லை என்பதை எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நினைக்கிறேன். விவசாயிகள்தான் நம் நாட்டின் முதுகெலும்பு, அதை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. விவசாயிகள் மேலும் மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இப்போதுள்ள நெருக்கடி நிலையை தவிர்ப்பதற்குக் கூட விவசாயிகள் மேலும் மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே பாதுகாப்பிற்குரிய திட்டம் என்று இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கி நிறைவேற்றுவது இருக்க அடுத்த ஒரு வருடத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பாதுகாப்பிற்குரிய ஒரு திட்டம் என்றால் அத்திட்டத்தில் விவசாயத்திற்குத்தான் முதல் இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எவ்வாறு உதவி அளிப்பது, அவர்களுக்கு எவ்வாறு வசதிகளைப் பெருக்கித் தருவது, எவ்வாறு அவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டுவது என்று வார்த்தை அளவில் அல்ல, இவ்வாறெல்லாம் யோசித்து விவசாயிகளை ஊக்குவித்து அவர்களுக்கு மேலும் நன்கு உழைப்பதற்கு உற்சாகம் கொடுத்து உற்பத்தியை எவ்வாறு பெருக்குவது என்பதுதான் இன்று முதன்மையாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிற விஷயம். ஆகவேதான் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், மேலும் தாராளமாகக் கொடுக்கிறோம். பத்தாயிரம் கிணறுகள் என்றால் இருபத்தாயிரம் கிணறுகள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிறைவேற்ற முடியும் என்றால் அவ்வற்றிற்கெல்லாம் வசதி செய்துதந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதுதான் திட்டம். விவசாயிகளுக்கு அதனால் கிடைக்கும் பலன், நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் பலனாகும். அது நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிக்க உதவும் என்று உணர்ந்துதான் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மற்றும் பல வசதிகளை அளிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் இவற்றை எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். ஆனால், 'விவசாயிகளுக்கு வரி எதற்காக, அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கின்றார்களே, அவர்கள் வரி எதற்காக கொடுக்க வேண்டும்?' என்று கேட்கலாம். அவர்களுடைய உழைப்பு இல்லாவிட்டால்—அவர்களுடைய தொழில் வளம் இல்லாவிட்டால்—வேறு எந்த வளம் இருந்தாலும் நாடு முன்னேற்றம் அடையமுடியாது. ஆகவே விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பதற்காக பல திட்டங்களை எல்லா நாடுகளும், இந்த நாடும் போட்டுவருகின்றன. அதிலும் முக்கியமாக, நம்முடைய நாடு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்பதை நாம் உணராமல் இல்லை. இந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் தொன்று தொட்டு இங்கு விவசாயம் தான் சிறந்த தொழிலாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் அப்போதும் கூட எல்லோருக்கும் சோறுபோடுகின்ற தொழிலாக இருந்து வந்த வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், விவசாயிகள், தொன்றுதொட்டு அந்த காலத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கும் வரி கொடுப்பது என்ற ஒரு முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஒன்று கொடுப்பது என்று வைத்திருந்தார்கள். அது அவர்களுடைய பொறுப்பு, அவர்களுடைய கடமை, அவர்களுடைய உரிமை என்று பண்டை காலத்திலிருந்து இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்ப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

கின்றோம். இன்றைக்குப் பார்த்தாலும், நாம் போட்டிருக்கின்ற வரி உயர்வை எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தாலும் அதற்கு மேலே போகாது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த அளவிற்கு அப்போது நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு தேவைப் படுகிற அளவுக்கு உழுது பயிரிட்டு வேளாண்மை செய்து வந்தார்கள். எல்லோரும் வேளாண்மை தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அதே நேரத்தில் நாட்டின் வளத்திற்காக ஆறில் ஒரு பங்கு என்று ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள்.

ஆனால், அப்போது இன்றைக்கிருக்கிற வசதிகள் கிராமங்களில் கிடையாது. அந்த அவசியமும் இன்றைக்கு இருக்கவில்லை. இன்றைக்கு நில வரியோடு நாம் நிர்வாகியையும் போட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து புதியதாகத் தண்ணீரைக்கொண்டு வந்து, இதுவரை இல்லாத வசதிகளை எல்லாம் இப்பொழுது அரசாங்கம் அளித்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்த வகையில்தான் நிர்வாகி தோன்று தோட்டு நமது நாட்டில் இருந்து வருகிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் கிராமங்களில் பள்ளிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது இருக்கவில்லை. ஏதோ திண்ணைப் பள்ளி இருக்கும், அதற்கு அங்குள்ள ஒரு பெரியவர் புனி கொடுப்பார். ஒருவர் மிகையாக கொடுப்பார், இன்னொருவர் புனி கொடுப்பார். இப்படியாகத் திண்ணைப் பள்ளி நடந்து கொண்டிருக்கும். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் எந்தக் கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பள்ளிகள் வேண்டும் என்ற தேவை வரும் போது கல்வி வரி என்று போட்டிருக்கிறோம். இது நாம் மட்டும் போட்ட வரி அல்ல. எஜுகேஷன் செஸ் என்று தோன்று தோட்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலிருந்தே ஏற்பட்டது. கிராமங்களில், ஜில்லா போர்டுகளில், தாலுக்கா போர்டுகளில் பள்ளிகள் ஆமைப்பதற்காக இந்த செஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதே போன்றுதான் அந்த காலத்தில் இப்போது தேவைப்படுவது போல் ரோடுகள் தேவைப்படவில்லை. மாட்டு வண்டி இருந்தது, அதோடு அப்போதுருந்த மக்கள் பல இடங்களுக்கும் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். ரோடுகளினுடைய அவசியம் இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது கிராமங்களில் எல்லாம் ரோடு போட வேண்டும் என்ற அவசியத்தின் நிமித்தம் ரோடு செஸ் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்ட பின்னால், அதற்காகச் சில பொறுப்புகள்—ஏற்பட்ட பின்னால் கிராமங்களில் பல வசதிகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. நகரங்களில் இருக்கின்ற வசதிகள் எல்லாம் கிராமங்களில் இருக்க வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் நமக்குச் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். அந்த அடிப்படையில் இப்போதுள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் கிராமங்களுக்குப் பல வசதிகளை அளித்துக் கொண்டு வருகின்றன. இதற்காகப் பல செஸ்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இதற்கெல்லாம் நிலவரியை யொட்டித்தான் பல செஸ்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த செஸ்கள் எல்லாம் அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பயன்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் பயன்படவில்லை என்றால்

10th November 1965] !திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செஸ் போட வேண்டிய தேவையில்லை. அவ்விதம் செஸ் போடுவது நியாயமும் இல்லை. அவ்விதம் செஸ் பணத்தை வசூல் செய்து வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்தால் அந்த கிராமத்தில் செஸ் வசூலிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று கலெக்டர் கமிட்டியில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்விதம் வசதிகள் ஒன்றும் செய்து கொடுக்காத கிராமத்தில் செஸ்-வை குறைத்து விட வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அதைக் குறைத்துவிடுவதற்குச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். செஸ்-வை கலெக்ட் செய்து விட்டு செலவு ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கக் கூடாது. இல்லாவிட்டால் செஸ் ஒன்றும் வசூல் செய்யக் கூடாது, அதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அது தான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கருத்துமாகும்.

அதற்கு மேல், நிதி நிலைமையைச் சீர்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீர்வரி உயர்த்தப் பட்டது. அதை ராஷனலைஸ் பண்ண வேண்டும் என்பது தான். நம்முடைய முக்கியமான நோக்கம். முன்பெல்லாம் பொதுவாக 20, 25 ஆண்டுகளுக்கொரு முறை ரீ-செட்டிங்மென்ட் நடத்துவது வழக்கம். அவ்விதம் ரீ-செட்டிங்மென்ட் பண்ணும்போது வரி உயர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. அவ்விதம் இருக்க வேண்டாம் என்று அது நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் வரி அப்படியே இருந்தது. இப்போது மொத்தத்தில் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் வருமானம் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஆண்டுதோறும் நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். இந்த ஆண்டில் 170 கோடி வருமானம் என்றிருந்தது. அதற்கேற்ற வகையில் நிலவரி உயரவில்லை என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள். செஸ்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் எனக்கு இருக்கின்ற நிலைவில்—12½ கோடி சில்லரை வருமானம் வருகிறது. நூற்று எழுபது கோடியில் 12½ கோடி தான் நிலவரியின் மூலமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால், இந்த 12½ கோடியும் எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும், இதைக் கொடுக்கின்ற விவசாயிகள் உழுது பாடுபடுகின்றவர்கள், இவர்கள் எதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கலாம். இவ்விதம் வரி அதிகப்படுத்த வேண்டியதில்லை, பள்ளிகளை வெறு விதத்தில் போட்டுக் கொள்ளலாம், ரோடுகளை வெறு விதத்தில் போட்டுக் கொள்ளலாம், நிலவரியை மட்டும் எடுத்து விடுவது என்பது பொருந்தாத விஷயம். வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கும், நிலவரியை எடுத்துவிடுவது என்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்றால் விவசாயிகளுக்குப் பல் வழிகளில் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் நிலவரி கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அதை வைத்துக் கொண்டு மேலும் அவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. அவர்களுடைய செல்வ நிலை உயர வேண்டும், அவர்கள் நிலத்தில் மேலும் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பது தான்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

நம்முடைய நோக்கம். அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் மட்டும் பலன் அடையப்போவதில்லை. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொடுக்க முடியுமோ, என்னென்ன சலுகைகளைக் கொடுக்க முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து கொடுத்து, அவர்கள் மேலும் உயர வேண்டும், மேலும் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

நிலவரியை எடுத்து விட்டால் உற்பத்தி பெருகுமா, என்று பார்த்தால் பெருகாது என்று தான் சொல்வேன். நிலவரி இல்லாமல் இருந்தால், இப்போது இருக்கின்ற அளவிற்கே விளைந்தால் போதும் என்று கவனம் செலுத்தாமல் இருந்துவிடுவார்கள். இந்த ஒப்புயர்வற்ற இந்த வேளாண்மைத் தொழிலில் தான் முன்னோர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஓரளவுக்குத் தான் விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு நிறைய சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அப்போது இல்லாமல் இருந்தது. விவசாயிகளுக்குப் பேராசை இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியதை மட்டும் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடைய தேவைக் கேற்றபடி வேளாண்மை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது தேவை பெருகியிருக்கின்ற காரணத்தால் நிலத்தில் நாம் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஒரு போகம் மட்டும் போதும் என்று இருந்தார்கள். இரண்டு போகம், மூன்று போகம் எதற்காக என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, மேலும், மேலும் ஊக்குவிப்பது என்பதும், நிலவரியை உயர்த்துவது என்பதும் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற ஊக்கத்தைக் குறைத்துவிடும் என்று சொல்லும் வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது உயர்த்துவது கூட, கிராமங்களிலுள்ள தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகச் செலவிடப்படும். தவிர்க்க முடியாத பல செலவினங்கள் இருக்கின்றன. வேண்டுமென்றால் சில செலவினங்களைக் குறைக்கலாம். ஆனால், மக்களுக்கு வேண்டிய சில அடிப்படையான தேவைகளை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. நெருக்கடியான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்று அவர்களிடம் சொல்வது சரியல்ல என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே ஒத்துக்கொள்வார்கள். எப்படி செல்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களால் வசூலிக்கப்பட்டு, கிராமங்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படையான தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படப்படுகின்றனவோ, அதே மாதிரி தான் இந்த உயர்வும் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக, கிராமங்களுக்கு அடிப்படையான தேவைகளை நாம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தமக்கென்று சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் செய்யும்போது அடிப்படையான சில

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தேவைகள் தவிர்க்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு இந்த நிதி பயன்படும். கிராமங்களில் முக்கியமாக உணவு உற்பத்திக்காக அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படும் என்று நான் ஏற்கனவே தெரிவித்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள்.

இப்போது நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் பெரும்பாலும் குறைந்த அளவு நிலம் உள்ளவர்கள் தான். சிலருக்கு அது அன்றிக்கனமிக் ஹோல்டிங் என்று கூடச் சொல்லலாம். உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்தும்போது கூட, கட்டுப்படியாகும் அளவுக்கு உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்தினோமே தவிர, குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு நிலம் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்யவில்லை. அப்படிச் சட்டம் செய்வதாக எனக்கு உத்தேசம் இல்லை. இந்த மன்றமும் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு ஒருவனிடம் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நிலம் இருக்கலாம். $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் நிலம் இருக்கலாம். அவன் அதைப் பெரிதும் மதிக்கிறான். அரை ஏக்கராக இருந்தாலும் அவனுடைய வாழ்க்கைக்கு வசதி அளிக்கிறது என்று அவன் நினைக்கிறான். 'அரை ஏக்கர் இருக்கிறது, $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் இருக்கிறது; எனக்கு இது வேண்டாம்; ஐந்து ஏக்கர் இருக்கிற அளவுக்கு ஒருவருக்குக் கொடுங்கள்; நிலம் இல்லாதவர்கள் கூட்டத்தில் நாங்களும் சேர்ந்து கொள்ளுகிறோம்' என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு ஏக்கர், $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் இருந்தாலும், அது பலன் அளித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. விவசாயிகள் உழைப்பைப் பொறுத்து பலன் அளித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் நிலம் உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் 60 லட்சத்து சில்லரை பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. பட்டா என்றால், ஏதாவது ஒரு பட்டா—மனைக்கட்டு வைத்திருக்கலாம்; மாத்திற்குப் பட்டா வைத்திருக்கலாம். அரை ஏக்கர் வைத்திருக்கலாம்; கால் ஏக்கர் வைத்திருக்கலாம்; முப்பது ஏக்கர் வரையில் வைத்திருக்கலாம். எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால் 60 லட்சத்துச் சில்லரை இருக்கிறது. குறைந்த அளவு உள்ளவர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கலாம். இன்றைக்கு ஒருவன் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வைத்திருப்பான், $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் வைத்திருப்பான்; அதோடு ஏதோ ஒரு இடத்தில் அட்டெண்டர் வேலை பார்த்துக் கொண்டு அதிலே 60 ரூபாய் சம்பளம் வரும்; இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருப்பான். எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால் 60 லட்சம் தானே !

நகரத்தை விட்டுப் பார்த்தால், கிராமங்களில் 3 கோடி மக்கள் அல்லவோ வாழ்கிறார்கள். கொஞ்ச நிலம், அது, இது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், தன்னுடைய நிலம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் 60 லட்சம் பேர்கள் என்றால், 240 லட்சம் பேர்கள் அது கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்களே. அதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கும் சேர்த்துத் தான் வசதிகளைச் செய்கிறோம். பட்டா வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் தானே வசதிகளைச் செய்கிறோம்? 'அவர்களுக்கு நிலம் இல்லை, ஆகையால் அவர்களைப் பிரஜைகளாகக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

சுருத முடியாது' என்று சொல்ல முடியுமா? குடிசை கட்டிக் கொள்ளலாம். என்றால் மனைக்கட்டு கூட இல்லாது எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஆகையால் தான் எல்லோருக்கும் மனையாவது வழங்கிவிட வேண்டும் என்று திட்டத்தை உருவாக்கினோம். திட்டத்தை உருவாக்கி நிறைவேற்ற முற்பட்டோம். ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதிலே சில பேருக்குத் தான் கொடுக்கிறோம்—அது போதாது. மனைக்கட்டு ஏதோ கொடுக்கிறோம்—அது போதாது. ஏழைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு, ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும், மற்றவர்களாக இருந்தாலும், மனையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டத்தை உருவாக்கினோம். ஆனால் நெருக்கடி நிலை வந்தது. எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அது முடியாது என்றாலும், நெருக்கடி நிலையில் கூட அதைக் கைவிடுவதாக இல்லை. இந்த ஆண்டு தொடக்கமாக இருக்கட்டும். இந்த ஆண்டு ஆரம்பம் செய்யக் கூடிய முறையில் இதையாவது செய்வோம், 'நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு மனைக்கட்டாவது கொடுத்து, அதில் அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ளட்டும்' என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

திருஷ்டாந்தமாக இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பள்ளிகள் வைத்திருக்கிறோம். மதிய உணவு வைத்திருக்கிறோம். மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர்களுக்குத் தான் மதிய உணவு கொடுக்கிறோம். இதற்கு மேலும் கொடுக்கப் பட வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்திலே 6 பைசா சர்த்காரிவிருந்து கொடுக்கிறோம். 2 பைசா பஞ்சாயத்தி விருந்து கொடுக்கிறார்கள், ஊர் மக்கள் 2 பைசா கொடுக்கிறார்கள், மொத்தம் 10 பைசா செலவில் செய்யப்படுகிறது. இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு 186 லட்சம் ரூபாய் செலவு அதிகிறது. இப்போது பள்ளிகளுக்குப் போகும்போது பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகம் இல்லை. அவர்கள் எங்கே போய் வாங்குவார்கள்? ஆரம்பப் பள்ளிகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டோம். நெருக்கடி நிலை வந்துவிட்டது. எப்படி உத்தேசித்தோமோ அந்த மாதிரி நிறைவேற்ற முடியாத நிலை இருக்கிறது. அடியோடு இதை நிறுத்துவதாக உத்தேசம் இல்லை. இந்த ஆண்டு தொடக்கமாக வைத்துக் கொள்வோம் என்று தான் எண்ணியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு எல்லோரும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் படித்து உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் போக நினைக்கிறார்கள். பாடப் புத்தகங்கள் என்றால், நான் உத்தேசிப்பது என்ன என்றால், முதல் இரண்டு வகுப்புகளில் உள் ரோம் ப எழைகள்—அதிலும் இன்னும் எழைகள் இருக்கலாம்—மதிய உணவு மூன்றில் ஒரு பங்கினருக்குக் கொடுக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு பாடப் புத்தகம் கொடுக்கத் தொடங்கலாம் என்பது தான். பாடப் புத்தகங்கள் இலவசமாகக் கொடுப்பதை ஆரம்பம் செய்யலாம் என்று தான் உத்தேசித்திருக்கிறோம். நெருக்கடி நிலை வந்து விட்டது, இப்போது செய்ய முடியாது என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்லுவது நியாயம் இல்லை என்பது தான் எங்கள் எண்ணம். ஆகவே, அதைச் செய்கிறோம்.

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இன்னொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது ஆரம்ப உயர் நிலைப் படிப்பு குறைந்த பட்சப் படிப்பு என்று எல்லோராலும் கருதப்படுகிறது. எல்லோரும் இப்போது படிக்கிறார்கள். புதிதாக 2,000 பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் மேல் வகுப்பினர் இந்த உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வருவதில்லை. இந்த உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு நடுத்தர வகுப்பினரும், ஏழைகளும் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுப்பது என்பது கஷ்டம். ஆகையால் தான் சென்ற ஆண்டிலே உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்குச் சம்பளம் இல்லை என்று வைத்தோம். சென்ற ஆண்டு முடிவு செய்யாது இருந்தால் இந்த ஆண்டு கஷ்டப்பட்டு இருப்போம். பக்கத்தில் இருக்கிற ஆந்திர அரசாங்கத்திலே இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றுவது என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள். நெருக்கடி நிலை வந்து விட்டது. தள்ளிப் போட்டுறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். படிப்பு ரோம்ப அவசியம். நெருக்கடி நிலை வந்து விட்டது என்று படிப்பை நிறுத்துவதா? நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிக்கவே படிக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஏதோ கொஞ்சம் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அதிக வரியினால் ஒரு ஆண்டில் 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் அல்லது, 12 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். நல்ல நிலம், நல்ல நீர்ப்பாசனம், காவிரிப் பாசனம் அல்லது காவிரிங்கராயன் சானலை எடுத்துக் கொண்டால் நல்ல பாசனம் இருக்கிறது—இரண்டு ஏக்கருக்கு காவிரிங்கராயன் சானலை எடுத்துக்கொண்டால் என்ன வரி கொடுக்கிறார்கள்? கனம் அங்கத்தினர் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் இருக்கிறார். கேட்டுப் பாருங்கள் என்ன வரி கொடுக்கிறார்கள் என்று—அந்த மாதிரி இடத்தில் 10 ரூபாய் வரும். அங்கே கொடுப்பது இருக்கட்டும். தஞ்சையில் 30 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று கனம் எதிர்க்கட்சிக் தலைவர் அவர்கள் சொன்னபோது எனக்குக் கொஞ்சம் அச்சரியமாக இருக்கிறது. (திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் குறுக்கிடு.) காவிரிங்கராயன் சானல் பகுதியில் 10-12 ரூபாய் இருக்கும். அங்கே மூன்று போகும் சாகுபடி. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் நீர் வரியை உயர்த்தும் போது கணக்குப் பார்த்தேன்—இன்றைக்கு நினைவில் வரவில்லை—சாதாரணமாக 10 ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை. முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்று அப்போது பரிசீலனை செய்தது ஞாபகம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக 10 ரூபாய் வரி. செல் போடுகிறோம் என்றால் அது கிராமத்திற்குப் பயன்படுகிறது. இரண்டு ஏக்கர் சராசரி வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு இது ஒன்றும் பிரமாதம் இல்லை. ஆனால் இப்போது வரி உயர்வால் வருஷத்துக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். அல்லது 12 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிற விவசாயிக்கு ஒரு குழந்தை உயர் நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தை இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். தஞ்சை ஜில்லாவிலே எனக்குத் தெரியும், 5 ஏக்கர் 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு 5 குழந்தைகள் இருந்தால்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

4 குழந்தைகள் உயர்நிலை பள்ளிகளுக்குப் போகும், இந்த ஒரு குழந்தைகளுக்குச் சம்பளம் கட்டி ஆக வேண்டுமென்று சொன்னால் மாதத்திற்கு 5 ரூபாய் ஆகாதா? எட்டு மாதங்களுக்கு 40 ரூபாய் ஆகாதா? நாற்பது ரூபாய் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். இப்போது படிப்பின் அருமையைக் கிராம மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். கொடுத்துத்தான் படிப்பார்கள். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இருந்தாலும் கூட அதிலும் வருமானம் வருகிறது. ஏன் 1,500 ரூபாய் வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை என்று வைக்க வேண்டும்? ஏழை என்று இருந்தால் சர்ட்டிபிகேட் பிரொய்யூஸ் செய்யப்டும்; நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். நிலம் இல்லாதவர்கள், வீடு இல்லாதவர்கள் இவர்களுடைய குழந்தைகளும் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் நாம் பூரணமாக சலுகை கொடுக்கிறோம். நிலம் ஏதாவது இருந்தால், சரி நான் படிக்கட்டும், சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படியாகும்? ஒரு குழந்தைக்கு ரூ. 40 ஆகும். ஒரு குழந்தைக்கு ரூ. 40 ஆகும். இப்பொழுது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ரூ. 10, 12 வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, $5 \times 5 = 25$, 30 ரூபாயாகும். ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 30 கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, மூன்று குழந்தைகள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். சாதாரணமாக இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள், ஒரு பெண் பிள்ளை இருப்பார்கள். இப்பொழுது ஹங்கேரியிலிருந்து அமைச்சர் வந்திருக்கிறார். அவர் அந்த நாட்டிலே ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு குழந்தைக்கு மேலே இல்லை என்று சொன்னார். நம்முடைய நாட்டில் நிலைமை அப்படியில்லை. சாதாரணமாக நடுத்தரக் குடும்பத்தினரை எடுத்துக் கொண்டால் 3 குழந்தைகளுக்குக் குறைவு இல்லை. சில குடும்பத்தில் 5, 6 குழந்தைகள்கூட இருக்கின்றன. இரண்டு ஆண் பிள்ளை, ஒரு பெண் பிள்ளை என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது பெண் பிள்ளைகளும், உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் நாம் இப்பொழுது கேட்பது வருஷத்திற்கு ரூ. 30. அவர்கள் 3 பிள்ளைகள் படித்தால் மாதத்திற்கு ரூ. 15-க்கு குறையாமல் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். ரூபாய் 15x8 ஆக வருஷத்தில் ரூ. 120 சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும், உயர்நிலைப் பள்ளி படிப்புக்கு. அதற்காக அவர்கள் படிப்பை நிறுத்திவிட முடியுமா? இப்பொழுது அவர்கள் ரூ. 120 கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 'ஆசிரியர்கள் முழுச் சம்பளத்தையும் நாங்கள் கொடுக்கிறோம். மாணவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடையாது' என்ற அளவில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதை ஒரு திருஷ்டாந்தமாகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

10-30
a.m.

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யோசித்துப் பார்த்தால், அரசாங்கம் செய்கிறது அநியாயம் அக்கிரமம் என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள். வரியே இல்லாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடிந்தால் நல்லது தான். மாணவர்களைக் கேட்டால் பரீட்சையே இல்லாமல் படிப்பது நல்லது என்று தான் சொல்லுவார்கள். பரீட்சையே இல்லாமல் படித்துக்கொண்டே போய், சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவிட்டால், டிப்ளமா வாங்கிவிட்டால், டிகிரி வாங்கிவிட்டால் என்று தான் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். வரியே வாங்காமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு ரொம்ப சந்தோஷம் தான். பெருக்கு அதிகாரத்தைச் செலுத்திக் கொண்டு போகலாம். வரியே இல்லை என்று சொன்னால், அதற்கு மேலே 'நீங்கள் செய்து தான் ஆகவேண்டும்' என்று சொல்ல முடியுமா? இவ்வளவுதான் முடியும், வரி கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டால் போகிறது. பிறகு எதற்காக நாம் அரசாங்கத்தை வைத்து நடத்துவது? கிராம மக்கள் எவ்வளவு தூரம் எதிர்பார்க்கிறார்கள்? இப்பொழுது மக்களுக்குப் பல வசதிகளை, இதே விவசாயிகளுக்குப் பல வசதிகளை பெருக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அது மாத்திரம் அல்ல. நிலம் இல்லாதவர்கள், வீடு இல்லாதவர்கள், மனைக்கட்டே இல்லாதவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் திட்டம் திறைவேற்றுகிறோம் என்றால், அது அவர்களுக்கு வேண்டாமா? நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் குடி தண்ணீர் திட்டமா? எப்படியாவது சமாளித்துக் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாதவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்கு முதல் கவனம் செலுத்துகிறோம். கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருப்பவர்களிடம், பட்டா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களிடம் தான் வரி கேட்கிறோம். அதுவும் புஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் இப்பொழுது என்ன கொடுக்கிறார்களோ அதில் கால் பங்கு தான் வரி கேட்கிறோம். மொத்தத்தில் கால் பங்கு கேட்கிறோம். ஏக்கருக்கு ரூ. 2 ஆக இருந்தால் ரூ. 1/4, ரூ. 5 ஆக இருந்தால் ரூ. 3/4 இப்படித் தான் கேட்கிறோம். இவ்வளவுதான் நாம் கேட்கிறோம். புஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் இல்லாமல் இல்லை. இதெல்லாம் கொடுப்பது எதற்கு? இது கூட இல்லா மல் இருக்கிறவர்கள், ஏழைகள், அவர்களும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தான், அவர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்குத் தான்.

இன்று காலைக் கூட கேள்வி நேரத்தின் போது ஒரு உப கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டிய ஒரு நிமித்தம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வருமானம். சில பேர்கள் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள், பெறுகிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், விவசாய வேலை செய்கிறவர்கள், தொழிலாளிகள் பெறுகிறார்கள் என்றாலும், மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுடைய நிலைமை என்ன? அவர்களுக்குப் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

வேண்டி யிருக்கிறது, பள்ளிக்கூட வசதி வேண்டியிருக்கிறது, அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு வசதிகளை யெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றால், அதற்குப் பணம் வேண்டும். 'நமக்கு எத்தனை இருந்தாலும் நமக்கு எவ்வளவு குறை இருந்தாலும், நம்மைவிட ஈன ஸ்தியில் இருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்வதற்காகக் கொஞ்சம் ஓரளவுக்கு நாம் தியாகம் செய்து, அவர்களுக்கு உதவி அளிப்போம்' என்றவகையில், விவசாயிகள் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் எவ்வளவு குறைந்த நிலையில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், எவ்வளவு பொருளாதார நிலையிலே நல்ல நிலையில் இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது என்ற வகையிலே விவசாயப் பொருங்குடி மக்கள் இந்த உயர்வை அவ்வளவாகப் பெரியதாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மட்டுமல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரையிலே உணவு நெருக்கடி நிலை இருந்து கொண்டே இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் ஓரளவுக்கு நாம் நிறைவு கண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், பக்கத்திலுள்ள கேரள மாநிலத்தில் அதிகப் பற்றாக்குறை இருந்தது. சாதாரணமாக போக்குவரத்து இருந்தபோது இங்கிருந்து அதிகமாக உணவு தானியங்கள் அங்கே சென்றன. அதனால் இங்கே கஷ்ட நிலை ஏற்பட்டது. அதைச் சமாளித்துக்கொள்கிற நிலையிலே ஏழைகளுக்காக நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தினோம். அப்பொழுது ஒரு குறைந்த விலையை நிர்ணயித்தோம், அந்த விலையில் எங்களுக்குக்கொடுக்க வேண்டியது என்று சொன்னோம். கட்டாயமாக, வரி மாற்றி எங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதித்து, அம்மாதிரிப் பொருத்தமென்று செய்து, நியாய விலைக் கடைகளை வைத்து உணவுப் பொருள்களை விற்கோம். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால், சென்ற ஆண்டில் என்ன செய்தோம்? அந்த விலையை அடியோடு எடுத்துவிட்டோம். சாதாரணமாக நியாயமாக எந்த விலை இருக்க வேண்டும். எந்த அளவிலே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, நிபுணர்களை வைத்து, அவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து, அந்த அளவுக்கு நாம் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். விலையை நிர்ணயம் செய்தது மட்டுமல்ல, அந்த விலைக்குத் தான் வாங்கவேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, சப்போர்ட் பிரைஸ், குறைந்த பட்ச விலை வைத்திருக்கிறோம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ளவர்கள் என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். 'விலை குறைந்து விட்டது, எங்கேயாவது ஏற்றுமதி செய்யுங்கள், நாங்கள் நஷ்டப்படுகிறோம், வியாபாரிகள் எங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, எல்லோரும் கட்டுப்பாடாக இருந்து குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள், அரசாங்கம் தான் வாங்கவேண்டும், நீங்கள் தான் இதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நிலை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே ஏற்பட்டது. அம்மாதிரி விவசாயிகளைச் சுரண்டிவிடாமல், விலை எப்படியாவது ஓரளவுக்கு மேலே குறைந்தால், அதனால் விவசாயிகள் எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படக் கூடாது

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று கருதி, 'ஸப்போர்ட் பிரைஸ்' என்று வைத்து, அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டமானாலும் நாங்களை அதை வாங்கிக்கொள்ளுகிறோம் என்ற ஒரு முறையை இன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அது கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, அதை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்ததே. இந்த விலையைப்பற்றி விவசாயிகளுக்கு நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். அதை நானும் ஊர்ஜிதப்படுத்த விரும்புகிறேன். ப்ரொக்யூர்மெண்டின் போது கேட்கிறார்கள், விலை ஏறுமா என்று. இந்த ஆண்டுக்கு விலை மாற்றம் இல்லை என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சட்டசபையில் தெரிவித்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை நானும் இப்போது ஊர்ஜிதம் செய்ய விரும்புகிறேன். ஆனால், சில ரகங்களுக்கு விலை குறைத்து நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். தாராள மனதோடு, விவசாயிகளுக்கு உதவி வேண்டுமாம், விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இதெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு போக, அடுத்த ஆண்டுக்கு எப்படி தாராள மனதோடு எந்தெந்த ரகத்தை எப்படி குறைப் செய்யவேண்டும், எப்படிச் சேர்ப்பது, எப்படி விலையை நிர்ணயிப்பது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யலாம். இதற்கெல்லாம் 'அக்ரிகல்சர் பிரைஸ் கமிட்டி' என்ற ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் விலையை நிர்ணயித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்றாலும், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எவ்வளவு தாராளமாக இதிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தி, விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்கக் கூடிய அளவிலே பொது மக்களும் பாதிக்கப்படாத அளவிலே, விவசாயிகளுக்குப், பலன் ஏற்படக்கூடிய அளவிலே, இந்த விலையை எவ்வாறு நிர்ணயம் செய்வது, குறிப்பிட்ட ரகத்திற்கு விலை குறைவு என்று சொல்கிறார்கள், அதிலே எந்த ரகத்தை எதில் சேர்ப்பது, அப்படிச் சேர்ப்பதிலே எத்தகைய ஒரு சலுகை அளிப்பது என்பதிலெல்லாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் தொடர்ந்து இதில் கவனம் செலுத்தி, அடுத்த ஆண்டு நிர்ணயிக்க வேண்டிய விலையை எவ்வளவு தாராள மனதோடு விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, விவசாயிகளுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, சலுகை காட்டக்கூடிய வகையில் எவ்வாறு நிர்ணயிப்பது என்பதை நாம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்று நாட்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் முதல் அமைச்சர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நம்முடைய தேவைகளை, விவசாயத்தைப் பெருக்கும் வகையிலே நம்முடைய தேவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நாம் எடுத்துக் கூறினோம். மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில விஷயங்களில் புதிய சில சலுகைகள் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மாநில அரசாங்கம் அந்தச் சலுகைகளில் பாதி ஏற்றுக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் டிராக்டர்கள் கொடுக்கிறோம், பம்பு செட்டுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். போதிய அளவு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நேற்று முன்தினம் டெல்லியில் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து நமது உள்நாட்டில் எங்கெங்கே நமக்குத் தேவையான பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றனவே அவைகளை பெல்லாம் துரிதமாக வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள், பிளாண்டுப்ரொடெக்ஷனுக்கு வேண்டிய சில இயந்திரங்கள்—ரகசரன் உட்பட வேறு இருக்கிறது. அதுவும் ஓரளவுக்கு ஸப்ஸ்டைஸ் செய்யப்பட்டுத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது—இவைகளெல்லாம் நமக்கு வேண்டிய அளவுக்கு, நம்முடைய தேவையை மீண்டும் உறுதியாகத் தெரிவிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 5, 6 நாட்களில் அவர்களுக்கு தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாடு மாநிலத் தேவைகளைப் பொறுத்த மன்ற உறுப்பினர்கள் கருத்துகள் ஏதாவது இருந்தால் அவற்றை என்விடம் வந்து தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி வேண்டுமோ அப்படிச் செய்கிறோம் என்றும், உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொடுக்கிறோம் என்றும் மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று வைக்க வேண்டும் என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன்படி சில இயந்திரங்களை நம் மாநிலத்திலேயே செய்ய வேண்டும். அதற்குச் சலுகை கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த மாநில அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. புதிதாக அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட ஒரு சலுகை என்னவெனில், அரசாங்கம் வாங்குவதாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட விவசாயிகள் வாங்குவதாக இருந்தாலும் இந்த இயந்திரங்களைப் பொறுத்த மட்டில், நீங்கள் 50 சதவிகிதம் சப்ஸிடியும் நாங்கள் 50 சதவிகிதம் சப்ஸிடியும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குத் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். டிராக்டர் பற்றி இன்று காலேகூட கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். இயந்திரங்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதில், மத்திய சர்க்கார் 50 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் திருஷ்டாந்தத்திற்காகச் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு எப்பொழுது சலுகை கொடுக்க வேண்டும் எப்படி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பார்த்து, செய்து கொண்டு வருகிறோம். இது நிலம் உள்ளவர்களைப் பொறுத்தது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அதனால் பாதகம் என்றாலும் அவர்களுக்குக் கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கிராமத்தில் கன்ஸ்ப்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்ஸ் வேண்டும் என்பது பற்றி நேற்று முன்தினம் டெல்லியில் கூட பேசினோம். விலைக்கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டு கன்ஸ்ப்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்ஸ் என்று வைத்து சாதாரண விவசாய மக்களுக்கு

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேண்டிய பொருள்கள் நியாயமான முறையில் கிடைக்க வழி வகை செய்யவேண்டும். அதிலும் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்க, ஊக்குவிக்க, இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்ய இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்போடு, மத்திய சர்க்கார் எதிலாகிலும் முன் வரவில்லை என்றால், அதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், இந்த மாநில சர்க்கார் அதில் முழுக்க முழுக்க ஈடுபடுகிறது என்பதைத் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நிலம் இல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். நிலம் இருப்பவர்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பு எல்லாம் இருக்கிறது. குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், இந்த வரி உயர்வை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மன்றத்தையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேறு வேறு வரிகள் இருக்கின்றன. முன்பே குறிப்பிட்டேன். இந்த நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த பிறகு 'இதையெல்லாம்' ரேஷனலைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். எல்லான்றையும் ஆராய்ந்து, விவசாய வருமான வரி ஒன்று இருக்கிறது. இப்பொழுது நில வரி உயர்வு இருக்கிறது, நீர் வரி இருக்கிறது, இதையெல்லாம் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். மொத்தத்திலே விவசாயிகளுடைய பொருள்களை வாங்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி, தேவையை ஒட்டி இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் வரி உயர்வை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நெருக்கடி தீர்ந்த பிறகு எவ்வாறு, எந்த அளவுக்கு, இவற்றையெல்லாம் மாற்றுவது எப்படி இவற்றை ஒரு முகப்படுத்துவது எப்படி 'ரேஷனலை' செய்வது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எந்த வகையில் நாம் முடிவு எடுக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்த மன்றத்தின் காலத்தை அதிகம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. கனம் உணர்வு அமைச்சரும் விடை அளிக்க இருக்கிறார்கள். இன்றைய நிலையை உணர்ந்து இந்த வரி உயர்வுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் வேறு கருத்தைத் தெரிவித்தாலும், வெளியிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், இந்த வரிவிதிப்பும் எந்த அடிப்படையிலே, எந்தச் சூழ்நிலையிலே, எந்த நோக்கத்தோடு, தேவையை ஒட்டிக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய நல்வாழ்வில் அக்கறையுள்ள சர்க்கார் என்று உணர்ந்து, அவர்கள் எப்பொழுதும் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள், இந்த நெருக்கடியிலும் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள், அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த நெருக்கடி நிலை எப்படி பயன்படுத்தும் வகையில் இந்த வரிவிதிப்பைக் கொண்டு வாங்கி, நிலைமையைச் சமாளிக்கும் வகையில்தான் கொண்டு வரப்படுகிறது. இதுவரையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கத் தயங்கியதில்லை. ஆகவே, இப்பொழுதும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்பி என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளாமல், கருக்கமாக இரண்டொரு முக்கியமான கருத்துக்களுக்குமட்டும் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும், இந்த நெருக்கடி நேரத்திலே, இந்த வரி வருவதைக் குறித்துப் பேசும்போது, பருவ நிலையைக் குறித்து அதிகமாக, அழுத்தமாகப் பேசினார். இன்றைக்கு இருக்கும் பருவ நிலை காரணமாக, இப்பொழுது இந்த வரியைப் போடுவது பாதகம் விளைவிக்கும், தீங்கு வரும் என்று சொன்னார்கள். அதைச் சொல்லும்போது, பருவம் சீர்கெட்டு இருந்தால், அந்தக் காலங்களில் நிலவரி, செஸ் முதலியவை வாங்குவதில் நாம் அனுஷ்டிக்கும் கொள்கையை மறந்து சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பருவ மழை இல்லாமல் விளைச்சல் சரியாக இல்லாமல் போய்விட்டால், அரசாங்கம் வரிவசூலு கொடுக்கிறது. அப்படி எந்தெந்தப் பிராந்தியத்தில் வரிவசூலு கொடுக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் எந்த வரியானாலும், மக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் இந்த நில வரியினால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டத்தைச் சொல்லுவதற்கு புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டம், பட்டுக் கோட்டை தாலுகா பொறுத்தவரையில் ஒரு விவசாயிக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், அவன் ரூ. 36 வரை செலுத்தும் நிலைமை ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கும் நான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலே, நீர்ப்பாசனவசதி பெற்ற நன்செய் நிலத்தைவிட புன்செய் நிலத்தான் அதிகம் என்பதைச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆகையினால், நிலவரியை மட்டும் எடுத்துச்சொல்லும்போது, சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Rates of Land Revenue Assessment (per acre).

Name of district.	Dry.		Wet.	
	Maxi-mum.	Mini-mum.	Maxi-mum.	Mini-mum.
Chingleput ..	3 6	0 4	10 0	1 8
North Arcot ..	3 8	0 3	10 12	1 6
South Arcot ..	4 0	0 6	11 11	3 0
Salem (North) ..	2 12	0 3	10 12	1 6
Salem (South) ..	3 12	0 4	13 15	1 9
Tiruchirappalli ..	5 15	0 4	14 4	1 0
Thanjavur ..	8 4	0 4	16 10	1 12
Madurai ..	2 12	0 4	11 14	2 0
Ramanathapuram ..	2 13	0 3	15 0	2 4
Tirunelveli ..	2 13	0 3	15 0	2 4
(திரு. கே. டி. கோசல்ராம் குறுக்கீடு.)				
Coimbatore ..	2 4	0 4	15 12	2 14
Nilgiris ..	2 8	1 0	3 8	0 10

10th November 1965] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள், இந்தப் பெரிய ப்ராஜெக்ட் ஏரியாக்களிலே இருக்கக்கூடிய நீர்த் தேக்கத்தைக் குறித்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு விசேஷ சட்டங்கள் அந்த அடிப்படையிலே இருக்கின்றன.

திரு. கோ. சி. மணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட புள்ளி விவரம் எந்த பசலி அல்லது எந்த ஆண்டுக்கான புள்ளி விவரம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : 1964-ம் வருஷத்திய நான்காவது நிதிக் கமிஷனுக்குத் கொடுத்த புள்ளிவிவரத்தை நான் படிக்கேன். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் எங்கோ இருக்கக்கூடிய உயர்ந்த பட்ச விகிதத்தை மட்டும் எடுத்து, இது தான் சராசரி விகிதம் என்று சொல்லும்போது, இந்தப் புள்ளி விவரத்தையும் மனதிலே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், எல்லா இடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி நாம் செய்துவிட்டோமானால், அதுவும் முதல் தர அடிப்படையில் செய்து விட்டோமானால், இராஜ்யத்தில் பிரச்சனையே இருக்காது. ஆகையால்தான், விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதாலே, உடனே உணவு உற்பத்திக்குத் தீங்கு வந்துவிடும் என்கிற அந்த வாதத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. காரணம், விவசாயத் துறையிலே, அதுவும் சமீப காலத்திலே போர் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, அதி வேகமாக ஏராளமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். இந்த ஸப்ஸிமென்டரி பட்ஜெட்டிலே பார்த்தோமானால் இந்த வருஷம் முடிவதற்குள்ளே கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் பொருத்துவது, சிறு பாசனத் திட்டங்கள் முதலியவற்றை யெல்லாம் அமைப்பதற்காகவே ஐந்தாறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் திட்டம் போட்டிருக்கிறது. அந்த ஸப்ஸிமென்டரி பட்ஜெட்டுக்குப் பிறகு கூட, இன்னும் விசேஷ முக்கியத்துவம் காட்டக்கூடிய முறையிலே, மத்திய அரசாங்கம் ராஜ்ய அரசாங்கங்களை இன்னும் விரிவான திட்டங்களைப் போட்டு அனுப்ப முடியுமா என்ற முறையிலே ஆலோசனை கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகக் கூட, பட்ஜெட்டில் நடந்த முதல் அமைச்சர்கள் கூட்டத்திலே, நாம் பத்திரிகையில் பார்ப்பது, மத்திய அரசாங்கம் இது போன்று விசேஷ கவனம் காட்டுவதற்காக எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஏறத்தாழ 34 கோடி அல்லது 35 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதிலேயும் நமக்குப் பங்கு கிடைக்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் விவசாயத் துறையிலே அதிக அக்கறை காட்ட முடியும்; உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதையெல்லாம்விட விசேஷமானது, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த வருஷத்திலே நாம் நிர்ணயம் செய்திருக்கக்கூடிய நெல் விலையைப் பொறுத்த வரையில்

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [10th November 1965]

மாறுதல் இருக்காது என்று ஊர்ஜிதப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், அடுத்த வருஷம் இந்த ரகம் பிரிப்பதில் இருக்கும் சிரமங்களை அனுசரித்து அரசாங்கமே தாராளக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து விவசாயிகளுக்கு லாபம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் இந்த ரகங்களை பிரிக்கப்படும் என்று சொன்னது நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய உற்சாகத்தைத் தரும் என்பதிலே என்னைப் பொறுத்த வரையில் சந்தேகம் கிடையாது.

அது மட்டுமல்லாமல், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நேற்று முன்தினம் பேசியபோது, அவருடைய பாணியில் பேசியபோது, “இந்தப் பணம் எதற்கு உதவப் போகிறது? செருப்பு வாங்கி அணைப் முடியுமா? சட்டை வாங்கி அணைப் முடியுமா?” என்று கேட்டார்கள். என்னுடைய முன்னுறையில் நான் விளக்கியிருக்கிறேன். நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் முறையில், இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய செல்வம், பாரதத்திலே இருக்கக்கூடிய செல்வமெல்லாம், போர் முனையிலிருக்கும் வீரர்களுக்குத் தான் முதல் இடம் என்றாலும், அதே நோத்தில், எர் முனையில் இருக்கக் கூடிய உழவர்களுக்கும் உற்சாகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தால், இதிலே கிடைக்கும் அவ்வளவு தொகையையும் கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய அத்தியாவசியமான வேலைகளைச் செய்து முடிப்பதற்காகவே நாம் செலவு செய்ய இருக்கிறோம். கிராமப் புறத்திலே பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கிருக்கும் பல்வேறு சிறு சிறு தேவைகள் பூர்த்தியாக வேண்டும். விசேஷமாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமப் புற வேலைகள் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவு அவசியம் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்லி நான் என்னுடைய கருத்தை விளக்க விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், உட்புற கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல் லுக்கு அரசாங்கமே நிர்ணயம் செய்து கொடுக்கக்கூடிய விலையைப் பெற முடியாத ஒரு கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்களுடைய கிராமங்களிலிருந்து பெரிய நகரத்திற்கு, அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அந்த நெல்லைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றால் சாதாரணமாகக் காடாராம்பப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் கொண்டுவருவதுபோல் அவர்களால் கொண்டு வர முடிவதில்லை. காரணம், இணைப்புச் சாலைகள் இல்லை. பாதைகள் இல்லை. அதனால், அவர்களுக்கு அதிக நஷ்டமும் விரயமும் ஏற்படுகிறது. அது போன்ற நிலையைத் தடுத்தோமானால், நல்ல நீர்ப் பாசன வசதி இருக்கும் பிராந்தியங்களில் உற்பத்தியாகும் நெல் கூட நல்ல விலைக்கு விற்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதனால் தான் நாம் போர் முனையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து ஆதரவளிக்கப் பாடுபடுகிறோமோ அதே போன்று இவர்களுக்கு இருக்கும் சிறு சிறு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கப் பாடுபடுகிறோம். சிறு ரோடுகள் போடுவது, பாலம் கட்டுவது, இன்னும் கிராம முன்னேற்றத்திற்கு விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியத் தேவையான காரியங்களெல்லாம் தடைபட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக இதிலே கிடைக்கக்கூடிய

10th November 1965] [திரு. வெ. ராமையா]

தொகை அவ்வளவையுமே மீண்டும் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில், கிராம முன்னேற்ற வேலைகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில், நாம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம்.

மற்றொரு கருத்து வந்தது. அதற்கு மேலும் கொஞ்சம் விவரம் சொல்ல வரும்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதும் சொன்னார்கள். நேற்று முன் தினம், சமயுத்த சோஷலிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீமான் நல்லசிவம் அவர்கள் பேசும் போது, மிக ஆக்ரோஷமாகவும் உணர்ச்சிவசப்படும் பேசினார்கள் என்று சொன்னால் கூட மிகையாக இருக்காது. அவர்கள் ஏதோ போராட்டம் நடத்தப் போவதாகவும், அதோடு அல்லாமல், “எத்தனை வருஷம் ஜெயிலே இருக்க வேண்டும் என்றாலும் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தியே தீருவேன்” என்றும் சொன்னார்கள். ஆவேசமாக ஒரு யோசனையைச் சொல்லுகிறபோது, அதில் இருக்கும் சாதக பாதகங்களை மறந்து சொல்லியிருப்பார் என்று நான் நினைக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்று சட்டசபையில் பேசினபோது, “யுத்த வரி என்ற அடிப்படையிலே ஒரு வரியைப் போட்டு, யுத்தம் முடிந்தவுடனே எடுத்துவிடலாம்” என்ற ஆலோசனையைச் சொன்னார்கள். அதற்குத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, “எப்படி அத்தகைய வரி போட முடியும்?” என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லக் கூடிய முறையில், கொஞ்சம் சீர்திருத்தச் சொல்ல வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், ரொம்ப உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசின கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள், “வேண்டுமென்றால், நான்கு கோடி பேரில் இரண்டு கோடிபேரைத் தள்ளிவிடுங்கள்; மீதம் இருக்கும் இரண்டு கோடி பேரின் மீது வரி போடுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே நாம் ஒப்புக்கொண்டோ, மானால், அந்த இரண்டு கோடி பேர்களில் எத்தனை நிலமுள்ள விவசாயிகள் கட்டுப்பட முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். அதைத் தான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் பட்டாக்களிலுடைய எண்ணிக்கையை மட்டும் பார்த்தாலேயே, கடந்த ஜமாபந்தியில் எடுத்த பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலே சிறு நிலம் பெரு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களைப் பொறுத்த வரையில் 6,025,000. பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பட்டாக்களும் ஒருவருக்கு ஒரு பட்டா என்ற வகையில் இருக்காது என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சில பட்டாக்கள் ஐந்தாறு பேர்களுக்கும் சேர்ந்த கூட்டுப் பட்டாக்களாக இருக்கலாம். மொத்தத்தில் பார்த்தால், 60 லட்சம் பட்டாக்கள் என்பது 50 லட்சம் பட்டாக்களாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர் பேசும் போது, இரண்டு கோடி பேருக்கு அந்த நிரந்தரமாக இருக்கும் வகையில் வரி போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அறுபது லட்சம் பட்டாதார்களை ஒதுக்கிவிட்டு, மற்றவர்கள் மீது போடுவது என்றால், யார் மீது போடுவது? நிலபிள்ளை ஏழைகள் மீது போடவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது, இவர்கள் மீது

[திரு. வெ. ராமையா] [10th November 1965]

போடுவதிலே நிச்சயமாக அவர்கள் ஆட்சேபணை சொல்ல மாட்டார்கள். ஏனென்றால், எவ்வளவு ஆவேசமாகப் பேசினாலும், போராட்டத்தை மட்டும் அவர் மறந்துவிட்டால், நாம் பேசினது ரொம்ப ஆவேசம், அதனால் நாம் சொன்ன கருத்து சாதாரணமாக விவசாயிகள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள், நிலமுள்ளவர்கள் வரி கொடுப்பதிலே ஆட்சேபணை காட்ட மாட்டார்கள், என்பதை உணருவார்கள். இந்த இரண்டு கோடி பேரிலே 60 லட்சம் பட்டாக்கள் அடங்கும். ஆகவே, அந்த ஆட்சேபணைக்கு இடம் இருக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நில வரி உயர்வு சம்பந்தமாகக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கைகளை எல்லாம் சொம்ப ஆராய்ச்சி செய்து அவர்களுடைய உரையில் சொல்ல முயற்சி எடுத்தார்கள். 1938-ம் ஆண்டிலிருந்து காங்கிரஸ் மகாசபையில் நில வரி சம்பந்தமாக எடுத்துப் பேசின கருத்தை யெல்லாம் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள், நாம் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு, நில வரியைப் பொறுத்த வரையில், நாம் மற்ற வரிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இதில் எந்தவிதமான கணிசமான உயர்வும் இல்லை என்பதை அவர்கள் நிச்சயமாக உணருவார்கள். ஒரு நேரத்தில் நாம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு ராஜ்ய வருமானத்தில் நிலவரியில் இருந்து மட்டும் 40, 45 சதவிகிதம் இருந்தது. இன்றைய நிலைமையில், 1963-ம் வருஷத்தில் நாம் உயர்த்தியிருக்கக் கூடிய அடிஷனல் சர்சார்ஜையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், கூட 6, 7 சதவிகிதத்திற்கு மேல் உயரவில்லை. இப்படி உயராததால் நாம் செய்தது சரிதான் என்று அவர்கள் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு நிலத்தில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. இதெல்லாம் பண விக்கத்தினால் உயர்ந்தது என்று அவர்கள் சொல்லக் கூடும். அது சரியான காரணம் அல்ல. நமது அரசாங்கம் பெரு முயற்சி செய்து பல காரியங்களைச் செய்து வருவதன் காரணமாக ஒரு காலத்தில் ஏழு அல்லது எட்டு அல்லது பத்து மூட்டைகளுக்கு மேல் ஒரு ஏக்கரில் வேளாண்மை செய்யாதவர்கள் கூட இப்போது 3 டன் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. ஆகையால், இதைப் பார்க்கும் போது ஏதோ நிமிரென்று அக்கிரமமாக தவறான முறையில் இந்த வரி விதிப்பு, நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வது பொருத்தமில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து திரு. நல்லசிவம் போன்றவர்கள்—இதை எதிர்ப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை—நன்றாக உணர்ந்து இதை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-00
a.m

10th November 1965]

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : 1965-66 பிப்ரவரியில் இருந்து இந்த வரி வசூலிக்கப்படுமா? அல்லது 1966-67ல் இந்த ஆண்டுக்கும் சேர்த்து வசூலிக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : ஆக்கடைப் பார்த்தாலே தெரியும். இந்தப் பசலியில் இருந்து ஆரம்பமாகும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இங்கே இரண்டு திருத்தப் பிரேரணைகள் இருக்கின்றன, பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டும் என்பதாக ஒன்று. செலன்டாக்ஸ் போல இதில் பல சிக்கல்கள் இல்லை. இப்போதுள்ள வரியை நேரே 33 சதவிகிதம் கூட்ட வேண்டும் என்பதுதான் பிரேரணை. இதற்கு செலக் கமிட்டியும் வேண்டாம். பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஆகவே, இரண்டு திருத்தப் பிரேரணைகளையும் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Land Revenue and Water-Cess (Surcharge) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 30 of 1965), be circulated for the purpose of eliciting public opinion thereon”.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus.

Ayes.

Sri K. R. Nallasivam
A. Kunjan Nadar
A. Swamidhas
V. R. Nedunchezhiyan
K. A. Mathialagan
Saw. Ganasan
T. L. Sasivarna Thevar
M. Kalyanasundaram
A. P. Dharmalingam
Rama Aranganal
P. K. Mookiah Thevar
V. S. S. Mani
Kanchi Manimozhiar
K.R.M. Karisamanickam Ambalam
A. Perumal
K. Cheemaichamy
N. Rajangam
K. S. Mani
N. Chinnamunisamy Chetty
S. Madhavan
T. P. Alagamuthu
S. Mani
P. Murugaiyan
A. Duraiyarasan
V. R. Perianan

Sri P. V. Sritamulu
M. Kamalanathan
C. G. Viswanathan
S. Muthulingam
Pulavar K. Govindan
Sri C. Manickam
T. Chinnasamy
M. R. Krishnamurthy
A. Thangavelu
S. Murugaiyan
P. U. Shanmugam
Srimathi Jagadambal Velayudham
Sri M. S. Mani
K. Thirupathy
K. Chinnaraje
M. P. Vadivelu
N. P. Sengottuvelu
M. V. Karivengadam
A. G. Balakrishnan
R. Narayanan
S. Ramaswamy
V. Krishnamurthy
R. Abdul Kaseet
S. J. Ramaswamy
R. Sampangi.

[10th November 1965]

Noes.

Sri K. Parthasarathy	Sri S. Sangili
" N. P. M. Chinniah Gounder	" R. Jeevarathnam
" C. M. Ambikapathi	" P. Kadambavanasundaram
" L. Anandan	" A. K. Kaliappa Gounder
" S. Angamuthu Naicker	" M. Kulandaiswamy Gounder
" K. S. Ardhanareeswara Gounder	" T. Manavalan
" P. Appavoo	" M. Maruthanayagam Pillai
" A. Appavoo Thevar	" J. Matha Gowder
" A. Arumugam	" K. K. Muthiah
" R. S. Arumugam	" M. P. Muthukaruppanaswami
" V. S. Arunachalam	Gounder
" A. B. Balagan	" P. K. Muthuvelappa Gounder
" A. M. P. S. Balagangadharan	" S. Nanjunda Row
" V. Bashyam Reddi	The Hon. Sri G. Bhuvaram
" M. Chelliah	Srimathi T.N. Anandanayaki
" S. Chinnakaruppa Thevar	" A. Soares
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam	" P. K. R. Lakshmikantham
" P. Kakkai	" A. S. Ponnammal
" V. Ramaiah	" A. Krishnaveni
Sri P. Ramachandran	" B. Lakshminarasamma
" R. Krishnaswami Naidu	" Rajathi Kunchithapatham
" A. S. Dhakshinamoorthy Gounder	" Parvathi Arjunan
" M. Dhandayuthapani	" N. K. Ranganayaki
" V. Ellama Naidu	Kumari D. Sulochana
" T. P. Elumalai	Sri K. Narayanaswami Pillai
" G. Gomathisankara Dikshithar	" N. Durairam
" K. S. G. Raja Sheriff	" K. P. Patanisamy
" P. Jayaraj	" G. D. Perumal Raju
" R. Ponappa Nadar	" D. N. Vadivel
" K. Ponniah	" V. Sankaran
" S. Ponnusamy	" M. S. Selvarajan
" R. Rajagopalaswamy Naicker	" R. Sengaliappan
" B. Rajagopal Naidu	" N. Shanmugasundaram
" P. Rajagopal	" S. Sivasubramanian
" G. Rajaram	" N. Sountharapandian
" N. Ramachandra Reddi	" O. Sreenivasa Reddiar
" A. L. Ramakrishna Naicker	" C. Srinivasan
" S. Ramalingam	" At. A.P. Soundravel Servai
" V. Ramanathan	" A. B. Subbiah Mudaliar
" N. Ramaswamy Udayar	" R. Subramaniam
" A. Rathnavelu Gounder	" K. S. Subramania Gounder
" R. Rangaswamy	" K. B. Palani
" S. Sadasivam	" P. Urkavalan
" B. Parameswaran	" G. Venkataraman
" K. T. Kosalam	" N. V. Venugopalakrishswami
Dr. B. Natarajan	" M. William

Neutral—Nil.

Ayes —50; Noes —91; Neutral — Nil.

The amendment was lost.

The amendment of Sri T. P. Alagamuthu was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the Madras Land Revenue and Water-Cess (Surcharge) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 30 of 1965) be taken into consideration'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The question is—

'That clause 2 do stand part of the Bill'.

10th November 1965]

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move the following amendment:—

'In item (4) of clause 2, for the words "any holder" substitute the words "the owner".'

The amendment was duly seconded.

திரு. செ. மாதவன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த லாண்ட்ஹோல்டர் என்ற வார்த்தை டிஃபைன் செய்யப்படுவதில் பல சட்டங்களிலே பல மாதிரி டிஃபைன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1908-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே ஒரு மாதிரி டிஃபைன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1948-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே ஒரு மாதிரி டிஃபைன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட 1963-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே ஒரு மாதிரி டிஃபைன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது செய்யப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திலே 'holder of any land' என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொன்னால் usufructuary mortgage ஆக இருப்பவர் ஹோல்டராக இருக்கலாம். அல்லது லெஸ்ஸி (டெனன்ட்) அவரும் ஹோல்டராக இருக்கலாம். ஹோல்டர் என்று பொதுவாகப் போட்டிருப்பதால் யார் என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. 1948-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே 'land-holder' means a person owning என்ற வார்த்தை போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் சட்டத்திலே ஹோல்டர் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 'ஹோல்டிங்' என்றால் என்ன என்ற விளக்கம் தரப்படவில்லை. பழைய சட்டத்திலே 'ஹோல்டிங்' என்றால் என்ன என்பதுபற்றி டிஃபைன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'holding' means a parcel or parcels of land held under a single patta or engagement in a single village என்று ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய சட்டத்திலே 'ஹோல்டிங்' என்பது விளக்கப்படவில்லை. 1948-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே லாண்ட்ஹோல்டர் யார் என்று டிஃபைன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஹோல்டர் என்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஓனர் என்றும் சொல்லப்படவில்லை. சமீபத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட 'ஆக்ட் 20 ஆப் 1963' சட்டத்திலே லாண்ட்ஹோல்டர் என்பதை டிஃபைன் செய்யும்பொழுது எஸ்டேட் லாண்ட் ஆக்டை ஏற்றுக்கொண்டு அதோடு கூட 'shall mean a person owning' என்ற வார்த்தையும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் குழப்பத்தை யெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு 'ஹோல்டர்' என்பதற்கு பதிலாக 'ஓனர்' என்று போட்டு விட்டால் சரியாக அமையுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'ஹோல்டர்' என்பதுதான் பொருத்தமானது. 'ஓனர்' என்பது பொருத்தமல்ல. காரணம் என்ன என்றால் 'mortgage with possession' இருப்பாரானால் அவர்தான் இந்த வரியைக் கட்டவேண்டும். ஓனர் என்று போட்டால் அவர் வரியைக் கட்டாமல் தப்பித்துக்கொள்வார். அதனால்தான் 'ஹோல்டர்' என்று விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். 'ஓனர்' என்று மாற்றினால் அதிலிருந்து வரிகொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும்.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [10th November 1965]

The amendment was by leave withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That clause 3 do stand part of the Bill’.

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move the following amendment:—

‘In clause 3, for the words “a surcharge at the rate of twenty-five per centum” substitute the words “a surcharge at the rate of fifteen per centum”’.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவரவர்களே, நிலத்திற்கும், நீருக்கும் வரி விதிப்பது என்று இந்த மன்றம் முடிவு செய்து விட்டது. ஆனால் இந்த வரி விதிக்கப்படக்கூடிய அளவிலாவது இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளிடமிருந்து கருணைகாட்டவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். வாதங்களுக்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாதத்தைச் சொன்னார்கள். நிலத்தின்மீது நாங்கள் வரியைப் போட்டாலும், அந்த வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தான் நன்மை செய்கிறோம் என்று கூறி அதற்காக உதாரணமாக கல்வி வசதியைப்பற்றி நீண்டநேரம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய வாதங்களினுடைய அடிப்படை நோக்கம் எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் விவசாயம் செய்யும் மக்களுக்கு நன்மை செய்யவில்லை என்பதல்ல, நிலத்தின் மீது இருக்கக்கூடிய பளு ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான். இதைப்பற்றி காங்கிரஸ் கட்சிகூட ‘கூட்டக் கூடாது’ என்ற முறையிலே தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிலத்தின்மீது உள்ள பளு ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்கிறோமே தவிர, கல்வி வசதியைப்பற்றியோ அல்லது விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவில்லை என்பதைப்பற்றியோ சொல்லவில்லை.

‘விவசாயிகளின் மீது வரி வரும்போது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லுகிற வாதத்தை இன்றைக்கு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இந்த மாநிலத்தின் வருமானத்திலே 48 சதவிகிதம் நிலவரியிலிருந்து கிடைத்தது. இப்போது அது குறைவாக இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதற்கும் நாங்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறோம். அன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தின் மொத்த வருமானம் என்ன? இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தின் மொத்த வருமானம் என்ன? இதைப் பார்த்தால் அந்த சதவிகித

10th November 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

வேற்றுமைக்குக் காரணம் தெரியும். இந்த வாதம் பொருத்தமான வாதம் அல்ல என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1944-45-ம் ஆண்டு வெள்ளைக்காரன் ஆண்டபோது இந்த மாநிலத்தோடு ஆந்திர மாநிலமும், மலபார் மாநிலமும் இணைந்து இருந்தன. அந்த மாநிலத்தில் நிலவரியிலிருந்து வந்த மொத்த வருமானம் 9 கோடி 81 லட்சம். நம்முடைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் 1955-56-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தின் கணக்குப்படிப் பார்க்கும்போது நிலவரி மூலம் வருமானம் 6 கோடி 46 லட்சம். அதோடு நின்றதா என்றால் 1955-56-க்கு பின்னர் தொடர்ந்து ஏறிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. 1962-63-ல் நிலவரி மூலம் வருமானம் 8 கோடி 40 லட்சம். 1963-64-ல் 10 கோடி; 1964-65-ல் 11 கோடி 11 லட்சம். நிலத்தின் மீது வரிச்சுமை தொடர்ந்து உயர்ந்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இன்னொரு வாதத்தையும் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு எக்கராஸிலும் எவ்வளவு இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் படித்த புள்ளி விவரம் செட்டில்மெண்ட் அஸெஸ்மெண்ட் என்று இருக்கிறேன். அடிப்படை செட்டில்மெண்ட் அஸெஸ்மெண்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடிப்படை வரிக்கு மேல் சர்ச்சாஜ் எவ்வளவு பர்சன்ட், செஸ் எவ்வளவு பர்சன்ட்? அந்தக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் நிலத்தின் மீது வரிச்சுமை நிச்சயமாக அதிகமாகியிருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், '60 லட்சம் பட்டாத்தாரர்கள் தான் இருக்கிறார்கள்; 2 கோடி 40 லட்சம் பேர் மீது இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக இந்த 60 லட்சம் பேர் வரிச்சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடாதா' என்று கேட்டார்கள். அரசாங்கம் இந்த வாதத்தை உண்மையாகவே சொல்கிறார்களானால் நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே ஒரு சிலரிடத்திலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் குவிந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் கோடிக்கணக்கான மக்களிடத்திலே பன்மே இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இந்த ஏற்றந்தாழ்வை நீக்கி அந்தக் கோடிக்கணக்கான பணத்தை எல்லா மக்களும் சமமாகப் பெறுவதற்கு வழி செய்ய முன் வராமல் தயங்குவதற்குக் காரணம் என்ன? ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களுடைய அந்த வாதமும் பொருந்தாது என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரி வரும் என்பதை முன் கூட்டியே முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். நாங்களும் எங்கள் கருத்தை வலியுறுத்தினோம். அதற்காக கிளாஸ் 1-ல் ஒரு திருத்தத்தையும் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே இந்த வரி நெருக்கடி கால உபரி வரி என்று 'அட்ஜஸ்டிங் ஃபாரத் திலே' கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது நிரந்தரமான வரி அல்ல என்பதற்காக அதற்கு விளக்கமும் பின்னாலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 'விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்றைய பாதுகாப்பு முயற்சிக்குத் தங்களது சிறு பங்கைச் செலுத்த முன் வர வேண்டும்' என்று இவ்வளவு விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு 'அவர்

[திரு. செ. மாதவன்] [10th November 1965]

களுடைய கூற்றுக்கு முரணாக இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக்குவது பொருத்தமானதுதானா? இதை, மக்கள் கருத்தறிய அனுப்ப வேண்டும், ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியின் ஆய்வுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றல்லாம் கேட்டோம். இதை இரண்டையும் ஆட்சேபித்து விட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மகாபாரதத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'முதலமைச்சர் அவர்கள் மகாபாரதத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்' என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. செ. மாதவன்: அவர்கள் பாண்டவர்கள் மீது அன்பு கொண்டவர்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கவுரவர் மீது அன்பு என்று கூறலாம்.

திரு. செ. மாதவன்: அரசாங்கம் கவுரவர்களை ஆதரிக்காமல் பாண்டவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும். கிருஷ்ண பரமாத்மா பாண்டவர்களுக்காக ஐந்து நாடுகளைக் கேட்டார், பின்னர் ஐந்து ஊர்களைக் கேட்டார்; பின்னர் ஐந்தடி நிலமாவது கொடு என்று கேட்டார். 25 சதவிகித வரியை 15 சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். 'கவுரவர்களை ஆதரிக்கவில்லை பாண்டவர்களைத்தான் ஆதரிக்கிறோம்' என்று காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் மக்களுக்குத் தெரிவு படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நானும் என்னுடைய சக அமைச்சர் அவர்களும் பொது விவாதத்திற்கு விடையளிக்கையில் பல விஷயங்களை எடுத்து விரிவாகக் கூறியிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய பேச்சுக்கு விரிவாக விடை அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவில் ரூபாய்க்கு 25 பைசா வீதம் நில வரி, தண்ணீர் வரி எல்லாம் சேர்த்து பாகுபாடு இல்லாமல் விதிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அநியாயமானது, அக்கிரமமானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விகிதாசாரமும் ரொம்ப அதிகம், பாகுபாடு இல்லாமல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் இது விதிக்கப்படுகிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த வரி விதிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை, காரணங்களை எடுத்துப் பேசியது இந்த வரி நியாயமானது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக அல்ல, எதோ வரி விதிக்க வேண்டுமென்று விதித்து விட்டோம். எப்படிப் பொதுமக்களிடம் இதை எடுத்துச் சொல்வது என்பதற்காக அவர்களுடைய கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு 'டாக்கிங் பாயிண்ட்ஸ்' கொடுப்பதற்காகப் பேசினார்களே தவிர, இந்த வரி எப்படி நியாயமானது என்று திருப்தி செய்ய முடியவில்லை.

10th November 1965]

MR. SPEAKER : Either for the Opposition or for the Government there cannot be two standards. What may be just and convincing when spoken outside, must be so when spoken here inside, the House.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த வரி அவ்வளவு தூரம் அக்கிரமமானது. பாதுகாப்புத் தேவைகளுக்கு மக்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு என்னுடைய கட்சியில் இருந்து ஆட்சேபணை தெரிவிப்பதாக இதைக் கொண்டு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இது விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், விவசாயத்தில் தன்னிறைவு பெற வேண்டும். வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதைப் பற்றிக் கூட லோக்சபையில் தரசாரமான விவாதம் நடக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினர் இறக்குமதி செய்வதை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு வரியை அதிகப்படுத்துவது விவேகமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயிகள் மீது பல சுமைகளை ஏற்கனவே சுமத்தியாகிவிட்டது. சாகுபடிச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அரை ஏக்கரிலிருந்து 500 ஏக்கர், ஆயிரம் ஏக்கர் வரை 25 சதவிகிதம் வரி என்று போட்டிருப்பது நியாயமல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தாங்கக் கூடிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குப் போட்டிருந்தால் ஆட்சேபித்திருக்கமாட்டேன். விவசாய வருமான வரிக்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து அந்த விகிதத்தை அதிகமாகக் வேண்டுமென்று மூன் வந்திருந்தால் அது ஓரளவுக்கு நியாயமாக இருந்திருக்கும். அதற்கு ஆதரவு கூடத் தெரிவித்திருப்போம். அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களைத் தப்பிக்க விட்டு விட்டு எல்லோருக்கும் 25 சதவிகிதம் என்பது சுமையைத் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு இலகுவாகவும், தாங்க முடியாதவர்களுக்கு அதிகமாகவும் இருக்கின்ற முறையில் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உச்ச வரம்புச் சட்டத்தினாலே அவர்களுக்கு அதிக வருமான வரி கட்டுவதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் அனுசூலம் ஏற்பட்டது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குச் சௌகரியமான முறையில் இந்த வரி அமைந்திருக்கிறது.

விவசாயத்திற்கு பாதகம் என்பது மட்டுமல்ல. இது அக்கிரமமானதுமாகும். பட்டாதாரர்கள் 60 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பட்டாதாரர்களின் எண்ணிக்கை இன்னும் குறைவாகவே கூட இருக்கலாம். உச்சவரம்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் ஒருவரின் பேரில் இருந்த பட்டா இப்போது ஏழுபேர்களின் பேரில் பட்டா இருக்கும். அதைக் கழித்தால் 40 லட்சம் கூட இருக்கலாம். சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும், சிறிய விவசாயிகளுக்கும் இந்த ரூபாய்க்கு 25 பைசா என்று போட்டிருப்பது ரொம்ப அக்கிரமமானது. 20 ரூபாய்க்கு உட்பட்டு நில வரி செலுத்துகிறவர்களுக்காவது இதிலிருந்து விலக்கு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [10th November 1965]

கொடுத்திருந்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கில் அனுதாபம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்ட உதவி செய்யும். அதுவும் இல்லை. இந்த வரி விதிப்பு விவசாயிகளுக்குள்ள உற்சாகத்தைச் சீர்குலைக்கும். விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டிய சமயத்தில், உற்பத்தியைப் பெருக்க அவர்களின் உற்சாகத்தைப் பெருக்க வேண்டிய இந்த நேரத்தில், உணவு தானியத்தில் தன்னிறைவைப் பெற வேண்டிய இந்த சமயத்தில் இந்த வரிவிதிப்பு நெல் போன்ற தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு பளுவாகத்தான் இருக்கும். இது அவர்களின் உற்சாகத்தைக் குறைக்கும். பொதுவாக, அரசாங்கம் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் விவசாயிகளுக்கு பாத்தகமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் பரவத்தான் செய்யும். வரி விதிப்பிற்கு உட்பட்ட பட்டாதாரர்கள் ஒரு கிராமத்தில் தூறு பேர்களுடனாக இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் பிரசாரம் எப்படி இருக்கும் என்று யோசிக்க வேண்டும். அந்த எண்ணம் தான் மற்றவர்களிடையே வலுப்பெறும். பாதுகாப்பிற்கு ஆதரவு தேட வேண்டுமென்று நினைக்கிற இந்த சமயத்தில் இந்த வரி விதிப்பை கொண்டு வரும் முறையும் சரியானதல்ல, இது நேரமும் அல்ல. விதிவிலக்கு ஓரளவு கொடுத்திருக்கவேண்டும். படிப்படியாக விகிதாசாரத்தை போட முடியாமல் இருக்கலாம். இதை கைவிட்டுவிட்டு, இப்போதும் கூட நேரம் இல்லையா, இந்த மசோதாவையே கைவிட்டு விட்டு விவசாய வருமான வரிக்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வாருங்கள். அதை ஆலோசனை செய்யலாம். அதற்கு இந்த சபையும் ஆதரவு கொடுக்கும், எதிர்க்கட்சியினரும் ஆதரவு கொடுப்பார்கள், மறுக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இதை ஆலோசிக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த 25 பைசா வரிவிதிப்பை நான் முழு மனதோடு எதிர்க்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி எவ்வளவு தீமை பயப்பது என்பதை என் முந்தைய நாள் உரையிலேயே குறிப்பிட்டேன். இப்போது நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில சமாதானங்களைச் சொல்ல முயன்று சில கருத்துக்களையும் இங்கு கூறியுள்ளதைப் பார்க்கிறபோது இன்னும் இந்த மசோதா எவ்வளவு தீமையைப் பயக்கக் கூடியது என்பதை நாம் நன்றாக உரை முடியும். 60 லட்சம் பட்டாக்கள் என்று சொன்னால் அதில் என்னதான் குறைத்துக்கொண்டாலும் 40 அல்லது 30 லட்சம் என்று வந்தாலும்—ஒரு பட்டா என்பது ஒரு தனி மனிதன் என்று பொருள் அல்ல, ஒரு பட்டாதாரரையொட்டி வாழ்கிறவர்கள் குறைந்த பட்சம் ஐந்து பேர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும்—40 லட்சம் பட்டாதாரர்களை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி மக்களுக்கு மேல் 2 கோடி வரை இருக்கிறார்கள், இன்றையதினம் என்பதை நாம் கணித நெறியால் படுத்திக் கொள்ள முடியும். புரிந்து கொள்ளமுடியும். விவசாயிகளுக்கு இப்போது கூடுதலாக 25 சதவிகிதம் தண்டமாக நில வரியும் தண்ணீர்த் தீர்வையும் விதிப்பது நியாயம் என்று பலவாறாக சமாதானம் சொல்ல முயன்றார்கள். அப்படிச் சொல்ல முயல்கிற

10th November 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

போது கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கல்விக்காகச் செலவழிப்பதோ அல்லது அதுபோன்று பிற துறைகளில் செலவழிப்பதோ அது அரசாங்கத்தின் கடமை. அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. இதிலிருந்துதான் அவைச் செலவழிப்பதற்காகப் பெறவேண்டும் என்றும் சொல்லக் கூடாது. அப்படியானால் இவ்வளவு ஆண்டுகளாகச் செலவழிக்கப்பட்டு வந்தது, கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு வந்தது இந்த 25 சதவிகிதம் கூடுதலோடுதான் நடத்தப்பட்டதா, இல்லையா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தக் கல்வியைப் பெறுகிறவர்கள் விவசாயிகள் மட்டும்தான், விவசாயிகளைப் போல் பல மடங்கு வருமானம் உடையவர்களும், பலவித வாய்ப்புக்கள் பெற்றவர்களும் கல்வி முதலிய சகல வசதிகளையும் பரிபூர்ணமாக அனுபவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனத்துடன் முடியாது. ஆகவே அந்தக் காலத்திற்காக விவசாயிகள் தலையில் மட்டும் இதைச் சுமத்துவது என்பது நியாயமுமாகாது, தர்மமுமாகாது என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வரி மேலும் மேலும் குறைந்து போய் விட்டால் விவசாயிகளுக்கு அக்கறையே இருக்காது விவசாயிகள் ஓரளவு போதும் என்ற மனம் உடையவர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் சொல்வதின் மூலம் இது சரி என்பது பொருந்தாது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். டாக்டர்கள், கேணிகள் போன்ற வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நான் மறுக்கவில்லை, செய்து கொடுக்கிறார்கள். அது இந்த வரி அடிப்படையை வைத்து மட்டுமல்ல. இந்த நேரத்தில் இப்போது தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியான, அச்சம் தரக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த மாதிரி வரி போடுவது பொருத்தமாக இருக்குமா, இதனால் நம் முயற்சிக்கு ஆக்கம் கிடைக்குமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மக்களில் பெரும்பான்மைப் பகுதியினரை இந்த வரி தாக்குவதாக அமையக் கூடும். அப்படியானால் அவர்கள் ஏதிரிகள் மீது, ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீது கொள்ளக் கூடிய அந்தரங்கத், கோபத்தை ஆட்சியின் மீது செலுத்தக் கூடிய ஒரு நிலையை நாமே உண்டாக்குகிறோம். இந்த மாதிரியான அவசர காலத்தில் இது மாதிரியான புதிய நிலைகள் எல்லாம் இல்லாமல் செய்வதுதான் ஆட்சிக்குச் சிறந்த நெறியாக அமையும் என்றும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் அவசர நிலைமை தீர்ந்த பிறகு கூட இது நிவர்த்திக்கப்படமாட்டாது என்பது தொனரிக்கும்படியாக—இதை மாற்றியமைப்பதோ அல்லது ஒரு குழு அமைப்பதோ எப்படியோ—சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்தியாதி குறிப்புக்களை, கருத்துக்களை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது இது நிரந்தரமாகிவிடக் கூடிய ஒன்று தான். இந்த நேரத்தில் இந்தமாதிரியான ஒரு வரி, அதிகப்படியான வரியை அரசாங்கம் கொண்டு வருவது என்பது தாமதம் அல்ல, நியாயமும் அல்ல. இதுவரையில் உள்ள உலக வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் எங்கும் ஒரு அபாயகரமான நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் நடைபெறவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்துவதோடு கூட இது புத்திசாலித்

[திரு. சா. கணேசன்] [10th November 1965]

தனமும் ஆகாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சிக் காரன் என்ற கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் நின்று பேசுவதனால் காங்கிரஸுக்குக் கெட்ட பெயர் வருகிறது என்று சந்தோஷப்படலாம். ஆனால் அந்த எண்ணம் எனக்கு இல்லை. காங்கிரஸ், எதிர்க்கட்சிகள் என்ற எண்ணமே எனக்குக் கிடையாது. என் எண்ணம் தேசத்தைப் பற்றியது, நம் தேசத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கும் விரோதியைப் பற்றியது. அந்த விரோதி நம் மீது நம் மக்களுடைய ஒருமுகமான எதிர்ப்பை, ஆத்திரத்தை, கோபத்தை, துவேஷத்தை, வெறுப்பை ஈடுபடுத்த வேண்டிய இந்நேரத்தில் இந்தமாதிரியான ஒரு சுவையை விவசாயிகளின் மீது பெரும்பான்மை மக்களான பாட்டாளிகளின் மீது, திறித்து, அதன் மூலம் தேசத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அபாய நேரத்தில் வேண்டிய வளத்தைப் பெருக்க ஒரு நாட்டில் போதிய வழி வகை இல்லாமல் செய்யக் கூடாது என்று பணிவோடு ஆனால் அழுத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இறுதியில் ஒன்று மட்டும், இப்படிச் செய்வதின் மூலமாக நிச்சயமாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விவசாயிகளை உழவுத் தொழிலில் இருந்து விரட்டுவதன்றி வேறு நன்மை ஒன்றையும் காணமுடியாது என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். எந்தத் துறையிலும், எந்தத் தொழிலிலும் இருக்கிற எவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற லரி அளவை விடப் பல பல மடங்கு அதிகமாக இன்று விவசாயிகளின் தலையில் லரி விகிதாசாரம், லரி அளவு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் இதையும் செய்தால் நம்முடைய உணவு நிலைமையில் நிச்சயமாக—ஏதோ வார் ஃபீல்டில் வெற்றிகரமாக நடக்கலாம்—ஹோம் ஃபீல்டில் நாம் செம்மையான காரியங்கள் செய்தவர்கள் ஆகமாட்டோம், இங்கு பரிபூரண தோல்வி அடைவோம் என்று எச்சரித்து இந்த மசோதாவை இப்போதாவது கூட வாபஸ் பெறுவதுதான் நியாயமும், தர்மமும், புத்திசாலித்தனமாகவும் இருக்கும் என்று கூறி அமைக்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கு விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவின் மிக முக்கியமான பிரிவாக இந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இதை யொட்டித்தான் கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் நிதி தேவைப்படுகிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியினர் அத்தனை பேர்களும் நன்கு உணருகிறார்கள். அந்த நிதியைத் திரட்ட வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்கிறபோது ஓரளவு எதிர்க்கட்சியினரும் ஒத்துழைப்பு நல்கி ஆதரித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தேவை இருக்கிறது, அரசாங்கம் செய்யும் திட்டச் செயல்களுக்கு நிதி தேவைப்படுகிறது என்பதை உணருகிறோம். நாம் எடுத்து வற்புறுத்துவதெல்லாம், இம்மாதிரி நிலவரி, நீர்வரி இவைகளை உயர்த்துவதினால் பாதகம் ஏற்படும், இந்த வரிகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தை வேறு வழிகளிலிருந்து தேடிக்கொண்டு, இந்த வரிகளை தவிர்ப்பதின் மூலமாக நாட்டிலே நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த

10th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடியும் என்ற கருத்தை நாம் வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், விவசாயிகளுக்கும் கிராமங்களை உள்ள மக்களுக்கும் அரசாங்கத்தால் காட்டப்படுகின்ற சலுகைகளை எல்லாம் காட்டி அவர்கள் இந்த வரியை கொடுப்பதற்கு தயங்க மாட்டார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் எல்லாம் தேவை தான் என்பதை நாம் உணருகிறோம். இவ்வசதிகள் எல்லாம் மேலும் பெருகவேண்டும், சலுகைகள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களே தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையை யோட்டித்தான் ஆண்டுக் காண்டு நிதி நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நம்மால் காண முடிகிறது. ஆனால் இங்கு கூறப்படுவதெல்லாம் இந்த வரியின் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை வேறு வரிகளின் மூலமாக பெருக்கிக்கொள்வதற்கான முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாம், இல்லையென்றால் விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுபவர்களாக அமைவார்கள். எல்லா வகையிலும் வளரக்கூடிய நிலைமையில், வருவதற்கு வழியற்ற நிலைமையில் முன்னேற்றவாதற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலைமையில் வாழக்கை நடத்தி வருகின்ற விவசாய மக்கள் மீது வரி விதிப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதைத்தான் மிகவும் வலியுறுத்தி எடுத்துச்சொல்லி வருகிறோம். அது மட்டுமல்ல, இப்போதுள்ள நிலையில் கூட, அவர்கள் இருக்கின்ற நிலவரி, நீர்வரி இவைகளை தவறாமல் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்களா என்றால் அதுவரில்லை என்பதையும் நாம் காண்கிறோம். பல இடங்களில் வரி வஜா செய்து தர வேண்டும் என்று ஆண்டுக்காண்டு விண்ணப்பம் செய்து கொள்கின்ற நிலைமை இருந்து வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆண்டுக் காண்டு இருக்கின்ற வரிகளைக் கூட சரியானபடி வசூலிக்க முடியாத நிலையில் ஆண்டுக்காண்டு கஷ்டப்படுகிற நிலைமையில் கணக்குகள் இருப்பதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். இதற்காக ஆண்டுக் காண்டு வஜா செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் விவசாயப் பேருங்குடி மக்கள் விண்ணப்பங்கள் தருவதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். அந்த அளவுக்கு வேறு எந்தத் துறையிலும் இல்லாத அளவிற்கு இந்தத் துறையில் 'அரியர்ஸ்' பாக்கிகள் பின்தங்கி கிடப்பதையும், அவற்றை வஜா செய்து தரவேண்டும் என்று சொல்லப்படுவதையும், அதற்கான முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபடுவதையும் நாம் இன்றையதினம் காண்கிறோம்.

எந்த முறையில் மாநில அரசுகள் வரிகளை விதிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த யோசனைகளின் அடிப்படையில் பார்த்தாலும் கூட, தென் பிராந்தியத்தில் இருக்கின்ற நம்முடைய மாநிலம் பெரும்பாலும் விவசாயிகளைக் கொண்ட மாநிலமாக இருக்கின்றது, அகில இந்திய அளவில் பார்த்தால்—இதிலுள்ள விகிதாசாரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் நாம் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். அகில இந்திய அளவு 300 சில்லரை என்றால்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th November 1965]

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 600 சில்லரை என்ற அளவுக்கு விவசாயிகள் நிரம்பிய மாநிலமாக நம்முடைய தமிழகம் இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டுப் பார்த்தால் அகில இந்திய அளவு 1.18 என்றால் நம்முடைய தமிழகம் .71 என்ற அளவுக்கு பின்தங்கிய நிலையில் தான் இருந்து வருகிறது. கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எந்த அளவுக்கு சம்பாதிக்கிறார்கள் என்கின்ற அவைப் பார்த்தால், அகில இந்திய அளவு 44 சதவிகிதம் என்றால், தமிழகம் 30 சதவிகிதம் தான் சம்பாதிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. மேலும் அகில இந்திய அளவில், விவசாயத் துறையில் தனி நபருடைய வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது 113 ரூபாய் என்றால் தமிழகத்தில் தனி நபருடைய வருமானம் 94 ரூபாய் என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வகையில் இருப்பவர்களுக்கு வரியை விதிக்காமல் வேறு வகையில் வரியை விதிப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்பதைத் தான் நாம் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறோம். ஏற்கனவே இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் அதிகப்படியான வரி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்க முடியாத நிலையில் இன்றைய தினம் வரிச்சுமையை சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைக் குறைக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் எடுத்து தெரிவித்திருப்பதுபோல்—தேசிய உற்பத்திக்கணக்காய்வுக் குழுவின் தலைவர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிற பொழுது...

“with such a low *per capita* income, farmer's savings and, therefore, investments in improvement of land as well as fixed capital are quite naturally minimal.”

என்று, மிக, மிக குறைந்த அளவில் இந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு வரிச்சுமை இருக்கக்கூடிய வகையில் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். அந்த அளவில், ஐந்து எக்கர்களுக்கு மேற்பட்டு இருக்கின்றவர்களைப் பின்பு விதிதாசா அளவில் வருமானத்திற்கு ஏற்ற அளவில்—வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற அளவில்—வரிவிகிதத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்த முறையில் பல்வேறு வழிகளிலும் விவசாயிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்கின்ற, இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டிருந்தால் இதிலுள்ள குறைகளைப்பற்றியும் வரி விகிதங்களைப் பற்றியும் மாற்றி அமைக்க முடிவு செய்திருக்கலாம். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், நேற்றையதினம் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால், விவசாயிகளுக்கு வசதிகளை செய்து கொடுக்க முயற்சி எடுத்துவருகிறோம் என்று சொன்னதாக சொந்தித்தானில் செய்தி வந்திருந்தது. இதைப்பார்த்தால், இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறப் போகிறார்கள் என்று எண்ணினேன். அவ்விதம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்ட வசதிகள் எந்த அளவில் அமையும் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் இப்போதிருக்கின்ற இக்கட்டான காலத்தில் இந்த இனத்தின் மீது வரி போடாமல் வேறு வகையில் இதற்கான வழியை கண்டுபிடிக்க

10th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்படுகின்ற செலவினங்களுக்காக தனியாக போர் காலத்திற்கு மட்டும் 'வார் டாக்ஸ்' என்ற முறையில் 'போர்க் கால வரி' என்று போர்க்கால நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்கு மட்டும் போட்டுக்கொள்ளலாம். அதாவது போர் நெருக்கடி திரும் வரையில் அந்த வரி இருக்கும். அந்த நெருக்கடி காலம் முடிந்துவிட்ட பின்னால் இதை எடுத்துவிடுவது என்பது தான் இதிலுள்ள கொள்கை. இதை எப்படிப் போடுவது என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எப்படிப் போடு வது என்று நான் திடீரென்று சொல்லிவிட முடியாது. இன்னின்று வருமானம் உடையவர் எந்தெந்த விதத்தில் 'வார் டாக்ஸ்' கொடுக்கலாம், அதை எந்த அளவிற்கு தாங்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு போடலாம். சாதாரண வரியைத் தாங்க முடியாதவர் களின் மீது எப்படியெல்லாம் வரிகளை போடலாம் என்பதற்கு வழி கூறுபவர்கள் நிச்சயமாக இதற்கும் வழி கூறுவார்கள். அதை நாம் ஓரளவுக்கு பாதுகாப்பு உணர்ச்சியின் பேரால் நெருக்கடி காலத்தில் கொடுப்பதற்கு வழிகாண முடியும். அதல்லாமல் நிரந்தரமான வகையில் அமையக்கூடிய இந்த மசோதாவை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது கைவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஆரம்பத்தில் விரிவாக பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டேன். எல்லா விபரங்களைப்பற்றியும் விரிவாகச் சொன்னேன். ஆதலால், இந்த விவாதத்திற்கு நான் விரிவாக விடை அளிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். அதோடு, மேலும் இந்த மன்றத்தின் நோத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்த கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எல் லாநெல்லாம் நில வரி மேலும், மேலும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பு ஆறு கோடி சில்லரை இருந்தது இப்போது 12 கோடி சில்லரை என்று நானே என் பேச்சில் குறிப்பிட்டேன். மொத்தம் வருமானம் 170 கோடியாக இருக்கிறது. அதில் முன்னால் 6 கோடியாக இருந்தது இப்போது 12 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். சாகு படிக்குக் கொண்டுவரப்படாத நிலங்கள் எல்லாம் இப்போது சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னால் புஞ்சை நிலமாக இருந்தவையெல்லாம் இப்போது நஞ்சை நிலமாக ஆக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நீர் வசதி இல்லாதிருந்த நிலங்கள் எல்லாம் இப்போது நல்ல நீர் வசதி பெற்றிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சிகள் வந்ததினால்தான் நிலவரியும் ஓரளவுக்கு உயர்ந்திருக் கிறது. இப்போது 12½ கோடி சில்லரை ரூபாய் அளவுக்குத்தான் ஏறியிருக்கிறது. இதைத்தான் நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன்.

கிராமங்களிலுள்ள சிறு விவசாயிகள்தான் நிலவரி அதிகமாக கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப் போது கொண்டுவரப்படும் மசோதாவின் பிரகாரம் இப்போது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th November 1965]

ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கின்றவர்கள் கூடுதலாக $1\frac{1}{4}$ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு ரூபாய்க்கு $\frac{1}{2}$ ரூபாய் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும். 300 ரூபாய்க்கு 75 ரூபாய் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். 100-க்கு 25 என்ற முறையில் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அந்த வகையில் ஒரே மட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்ற அளவில் தான் இப்போது 25 சதவிகிதம் என்று போட்டிருக்கிறோம். இதைத் தான் நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன். இதுவும் நெருக்கடி நிலை மையை பொட்டித்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வேறு விதத்தில் ஆலோசிக்கக்கூடாது, அதற்கு இடமும் இல்லை. ஆனால், இந்த நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த பிறகு எவ்வாறு இதை ராஷனலைஸ் பண்ணுவது, எந்த விதத்தில் இதைச் சீராக்கலாம் என்பது பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம் என்று தான் நான் குறிப்பிட்டேன். விவசாய வருமான வரியை எடுத்துவிடுவதா, அல்லது வேறு எந்த விதத்தில் மாற்றி அமைப்பது, நிலவரியைப் பொறுத்த அளவில் எந்தவிதத்தில் மாற்றி அமைப்பது, ஒரேயடியாக எடுத்துவிடலாமா, அல்லது ஓரளவுக்கு மட்டும் எடுத்து விடுவதா, அல்லது எந்தவிதத்தில் மாற்றி அமைப்பது, என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் ஆலோசிக்கவேண்டும். மொத்தத்தில் வருமானம் பெறுகின்றவர்கள், நிலம் உள்ளவர்கள், தங்களுக்கும் இந்த நாட்டைப் பற்றிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இதிலுள்ள பொறுப்பை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்வது என்பது ஒரு கொள்கையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் குறிப்பிட்டேன். இப்போது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றக் கூடிய மசோதாவின்படி வரியை உயர்த்தினால், அது கொடுக்க வேண்டியவர்கள் மீது தாங்க முடியாத சுமையாக ஏற்படாது என்று அரசாங்கம் நிச்சயமாக நம்புகிறது.

கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அரசாங்க நிமித்தமாக, அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிமித்தமாக, புத்திமதி எல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்திற்கும் தெரியிறது. இந்த அரசாங்கமும் விவசாயம் செய்கிற பெருங்குடி மக்களுடைய நில வரத்தை உணர்ந்திருக்கிறது. விவசாயம் செய்கிறவர்கள், நீர்ப் பாசன வசதியோடு செய்கிறவர்கள், ஒரு போகம் செய்கிறவர்கள், இரண்டு போகம் செய்கிறவர்கள், மூன்று போகம் செய்கிறவர்கள், இப்போது இருக்கிற நெல் விலை, எல்லாவற்றையும் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், தங்களை விட வறுமை நிலையில் இருக்கிறவர்களுடைய வசதியைப் பெருக்கும் வகையிலே ஓரளவு அவர்கள் அதிகமாக வரியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தாங்க முடியாத சுமையாக இருக்காது. இதை அவர்கள் கொடுக்கக் கூடும். இதனால் விவசாயிகளின் ஊக்கம் குறையும் என்பதை நாங்கள் நம்பவில்லை, நான் நம்பவில்லை. விவசாயிகளுடைய ஊக்கம் குறையும் முறையில் அரசாங்கம் எதையும் செய்யாது. இப்போது அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு அவர்களால் கொடுக்க முடியும் என்று உணர்ந்து தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். திருத்தத்தில் 25 சதவீதத்தை 15 சதவீதமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் எல்லா

10th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வற்றுக்கும் 25 சதவீதம் என்று போட்டிருக்கிறது. பின்னால் 15 ஆக இருப்பதா, 10 ஆக இருப்பதா, அல்லது இல்லாமல் இருப்பதா என்பதெல்லாம், தான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல, நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த பிறகு பரிசீலிக்கவேண்டிய விஷயம். இப்போது போடுவது, பிறகு எடுத்துவிடுவது என்று சொன்னால், 2 ஆண்டுக்கு அல்லது 3 ஆண்டுக்கு என்று கூட போட்டிருக்கலாம். ஆனால், எல்லாவற்றையும் வைத்து பின்னால் ராஷனலைஸ் செய்து மாற்றி அமைப்பது என்று இருக்கட்டும் என்று நான் முன்பே சொன்னேன், மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்; நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த பிறகு, எவ்வாறு ராஷனலைஸ் செய்வது என்று எடுத்துக்கொண்டு முடிவு செய்யலாம், இந்த மன்றம் முடிவு செய்ய முடியும். ஆகையால் தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதல் அமைச்சர் கூறுகிற போது, இது நெருக்கடி நிலைக்கு மட்டும் தான் என்று கூறினார்கள். அப்படியானால் முதல் பிரிவில் "it shall remain in force for a period of one year or two years" என்று போடுவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்னபோது கவனிக்கவில்லை. வேறு ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப் போட முடியாது. அப்படிப் போடுவதாக இல்லை. இப்போது போடுவது 25 சதவீதம். இந்த 25 சதவீதத்தை எடுத்துவிடுவது அல்ல அரசாங்கத்தின் எண்ணம். மறுபடியும் யோசித்து எவ்வளவு தாங்குவார்கள், எவ்வளவுக்கு வசதிகளைப் பெருக்கவேண்டியிருக்கிறது, விவசாயிகளிடம் எவ்வளவு வாங்குவது என்பதைப் பார்த்து ராஷனலைஸ் செய்வது பற்றி நெருக்கடி தீர்ந்த பிறகு யோசிக்கலாம். ஆகையால் தான் தாற்காலிக வரி என்று போடவில்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சியினர் எவ்வளவோ வேண்டுகோள் விடுத்தும், இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற முறையிலே பிடிவாதம் காட்டுகிற காரணத்தினால், இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் பங்கு கொள்ளுவதிலிருந்து விலகி, நாங்கள் எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க வெளிநடப்பு செய்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த தேசத்திலே தற்போது நிலவுகிற அவசர நிலைமையிலும், மாநிலத்திலே உள்ள பருவ நிலைக் கோளாறு, ஏற்கெனவே விவசாயிகளுக்கு உள்ள வரிச்சுமை இவற்றையெல்லாம் கவனித்துப் பார்க்கும்போது இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நிலவரித் தண்டம், தண்ணீர்த் தீர்வைத் தண்டம் ஆகியவை நியாயமற்றவை, பொருந்தாதவை, தேசத்தின் தற்கால முயற்சிகளுக்குத் தீமை பயப்பவை என்று மன்பூர்வமாக நாங்கள் நம்புவதால்—"செய்தக்க அல்ல செய்க்கெடுஞ் செய்தக்க செய்யாமை யானுங் கெடும்"—என்று

[திரு. சா. கணேசன்] [10th November 1965]

வள்ளுவர் வாக்குப்படி, இதை நிறைவேற்றும்போது இங்கு இருப்பது கூடப் பாபம் என்று நினைக்கின்ற காரணத்தினால் நாங்களும் வெளியேறுகிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் தீர்மானப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால்தான் இந்த மசோதா சட்டம் ஆகக் கூடிய சமயத்தில் கலந்து கொள்ளுவது கூடத் தவறு என்று கருதி இந்தச் சபையை விட்டு நாங்கள் வெளியேறுகிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், சுதந்திரா, கம்யூனிஸ்ட் ஆகிய கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சபையை விட்டு வெளியேறினார்கள்.)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் கூறிவிட்டு நடப்பது போல அதே மாதிரி எங்களுக்கும் பேசத் தெரியும். எங்கள் கட்சி சார்பாகவும் பேசலாம். எதிர்க் கட்சிகள் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று பேசலாம், கண்டிக்கலாம். எங்களுக்குப் பண்பாடு இருக்கிறது. அந்தப் பண்பாட்டை யொட்டி நாங்கள் ஒன்றும் கூறவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Since the mover of the amendment is not in his seat, the amendment is deemed to have been withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clauses 4 to 17 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Madras Land Revenue and Water-cess (Surcharge) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 30 of 1965) be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN 1962-63

DEMAND No. II—MOTOR VEHICLES ACTS—ADMINISTRATION.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum of Rs. 21,034 under Demand No. II—Motor Vehicles Acts—Administration ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.